

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Legnica, dnia 27 sierpnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Legnicy I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Polak – Pawlaczek

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Wojciechowska

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2015 r. w Legnicy

sprawy z powództwa **M. K. (1)**

przeciwko **L. Z. (1), J. S. (1), M. K. (2)**

o zapłatę i uznanie umowy za bezskuteczną

I. z asądza od pozwanego L. Z. (1) na rzecz powoda M. K. (1) kwotę 597.800 zł (pięćset dziewięćdziesiąt siedem tysięcy osiemset złotych) z ustawowymi odsetkami:

1. od kwoty 525.000 zł od dnia 01 października 2010 roku do dnia zapłaty,

2. od kwoty 72.800 zł od dnia 08 lipca 2010 roku do dnia zapłaty

oraz kwotę 55.711,34 zł tytułem kosztów procesu, w tym 22.853, 34 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

I. uznaje zawartą w dniu 09 czerwca 2011 roku pomiędzy pozwanym L. Z. (1) a pozwanym J. S. (1) umowę darowizny środków pieniężnych w kwocie 110.7 99 zł (sto dziesięć tysięcy siedemset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych) za bezskuteczną w stosunku do powoda M. K. (1), w celu zaspokojenia wierzytelności powoda wobec pozwanego L. Z. (1) określonej w punkcie I niniejszego wyroku w kwocie 597.800 zł wraz z należnymi od pozwanego L. Z. (1) na rzecz powoda M. K. (1) kosztami procesu w kwocie 55.711,34 zł,

II. dalej idące powództwo wobec pozwanego J. S. (1) oraz powództwo wobec pozwanego M. K. (2) oddala,

III. nakazuje pozwanemu L. Z. (1), aby wpłacił na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Okręgowego w Legnicy) kwotę 7.700 zł tytułem brakującej opłaty sądowej oraz 5.255,17 zł tytułem zwrotu wydatków,

IV. nakazuje pozwanemu J. S. (1), aby wpłacił na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Okręgowego w Legnicy) kwotę 700 zł tytułem uzupełnienia należnej opłaty sądowej,

V. zasądza od powoda M. K. (1) na rzecz pozwanego J. S. (1) kwotę 1.654,50 zł tytułem kosztów procesu,

VI. zasądza od pozwanego L. Z. (1) na rzecz pozwanego M. K. (2) kwotę 7.217 zł tytułem kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód M. K. (1) wniósł o zasądzenie od pozwanego L. Z. (1) kwoty 513.800zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 441.000zł od dnia 01.10.2010r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 72.800zł od dnia 08.07.2010r. do dnia zapłaty oraz o uznanie za bezskuteczną umowy darowizny kwoty 660.000zł z dnia 09.06.2011r. zawartej pomiędzy L. Z. (1) a pozwanym J. S. (1) w stosunku do powoda w celu zaspokojenia wierzytelności powoda M. K. (1) do L. Z. (1) z tytułu odszkodowania za przekroczenie umocowania w wysokości 513.800zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 441.000zł od 01.10.2010r. i od kwoty 72.800zł od dnia 08.07.2010r. do dnia zapłaty. Powód wniósł także o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu podał, że prowadzi działalność rolniczą, przy której wykonywaniu korzysta z pomocy ojca, M. K. (2). W latach 2006-2007 M. K. (2) nawiązał współpracę z L. Z. (1) i udzielił mu notarialnego pełnomocnictwa substytucyjnego do nabywania gruntów rolnych. W połowie 2009r. stosunki między M. K. (2) a L. Z. (1) uległy pogorszeniu. Wskutek powstałego konfliktu M. K. (2) cofnął pozwanemu wszelkie pełnomocnictwa, najpierw poprzez sms, potem poprzez pocztę elektroniczną. Pomimo świadomości odwołania pełnomocnictwa, L. Z. (1) w dniu 29.07.2010r., działając jako pełnomocnik powoda, zawarł z małżonkami W. G. i E. G. umowę sprzedaży, na mocy której nabył nieruchomości w O. za 390.000zł oraz w K. za kwotę 380.000zł, łącznie za 770.000zł. L. Z. (1), co do obowiązku zapłaty ww. kwoty poddał powoda w przedmiotowym akcie notarialnym egzekucji w terminie do 30.09.2010r. Powód wskazał, że nie zatwierdził umowy sprzedaży ww. nieruchomości, nie miał on bowiem zamiaru ich zawarcia i nie zlecał ich zawarcia pozwanemu. Cena zapłaty natomiast, do której uiszczenia powód został przymuszony, została rażąco zawyżona. Powód wskazał, że był związany z małżonkami G. umową przedwstępną sprzedaży dwóch działek w O. za łączną kwotę 260.000zł. Jego zdaniem, wartość nieruchomości w O. to 180.000zł, a nieruchomości w K. – 149.000zł. Powód wskazał ponadto, że jeszcze przed zawarciem ww. umowy, L. Z. (1) w dniu 07.07.2010r., zawarł w imieniu powoda umowę o rozwiązaniu wcześniej zawartej umowy przedwstępnej sprzedaży. Przy czym treść pełnomocnictwa nie upoważniała pozwanego do składania oświadczeń tej treści. L. Z. (1) odebrał w imieniu powoda od zbywcy J. K. kwotę 72.800zł, tytułem udzielonego wcześniej zadatku. Pozwany jednakże nie rozliczył się z powodem z ww. kwoty.

Odnosnie powództwa ze skargi pauliańskiej, powód podał, że po wydaniu niekorzystnego wyroku przeciwko J. S. (1) z powództwa R. K. w sprawie I C 28/12, w której stwierdzono niewypłacalność L. Z. (1), dokonał on jednorazowej zapłaty gotówką kwot: 452.800zł, 66.653zł i 6.367zł Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w J. D. B.. Nie zmienia to jednak faktu, że L. Z. (1) nie posiada żadnych składników majątku podlegających zajęciu. Mimo tego, w dniu 09.06.2011r. L. Z. (1) podarował swojemu synowi, pozwanemu J. S. (1) kwotę 660.000zł. Fakt wykonania darowizny w celu skorzystania ze zwolnienia podatkowego pozwani zgłosili w Urzędzie Skarbowym w L..

W odpowiedzi na pozew, L. Z. (1) wniósł o oddalenie wobec niego powództwa w całości. Jednocześnie, na podstawie art. 194 § 1 k.p.c., wniósł o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanego M. K. (2) w części dotyczącej żądania zasądzenia od L. Z. (1) na rzecz M. K. (1) kwoty 441.000zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 01.10.2010r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu przyznał, że współpracował z M. K. (2), który dysponował środkami finansowymi powoda i pozostałych członków rodziny K.. L. Z. (1) działał na podstawie udzielonego mu przez niego pełnomocnictwa. Odnosząc się do meritum żądania pozwu, pozwany wskazał, że wierzytelność powoda nie została jeszcze stwierdzona wyrokiem i, w związku z tym, nie należy się powodowi. Pozwany przyznał, że w dniu 29.07.2010r. zawarł umowę sprzedaży z małżonkami G., jednakże zaprzeczył, by wówczas wiedział o odwołaniu mu pełnomocnictwa. Nie dotarły bowiem do niego wiadomości sms i e-mail o jego cofnięciu. Pozwany podał, że wiadomość o odwołaniu została wysłana na adres: _ (...), a pozwany posługuje się adresem: _ (...) Pozwany wskazał, że jeszcze w 2010r. reprezentował powoda w innych czynnościach notarialnych, jednakże powód nie domaga się ich unieważnienia, co świadczy o jego wybiórczym podejściu do dokonywanych przez pozwanego czynności. Zdaniem pozwanego, odwołanie pełnomocnictwa nastąpiło dopiero w sierpniu 2010r., kiedy to powód przesłał notariuszowi J. N. informację w tym przedmiocie. Zawierając

umowę z dnia 29.07.2010r. pozwany jedynie potwierdził ustalenia dokonane wcześniej ze sprzedającym W. G. i ojcem powoda, M. K. (2). Cena nieruchomości została, według pozwanego, ustalona pomiędzy M. K. (2) a małżonkami G.. W cenie za powyższe nieruchomości miało zawierać się rozliczenie M. K. (2) i W. G. za projekt instalacji kosmicznej, które ten ostatni wykonał na zlecenie M. K. (2) do kliniki, która miała powstać we W.. M. K. (2) poinformował przy tym W. G., że do czynności przystąpi L. Z. (1). Decyzja o zakupie nieruchomości w O. i K. została zatem podjęta przez M. K. (2). Ponadto, podniósł, że małżonkowie G. nie chcieli zawrzeć umowy sprzedaży działek w O. na warunkach ustalonych w umowie przedwstępnej. Odnośnie kwoty 72.800zł, L. Z. (1) wskazał, że wszczęte przeciwko niemu postępowanie przygotowawcze o przywłaszczenie ww. sumy zostało umorzone, wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa. Kwota 72.800zł, stanowiła, według pozwanego, jego własność, nie otrzymał on ich bowiem od powoda ani od jego ojca. Powód nie dołączył natomiast żadnych dowodów na przekazanie pozwanemu tej kwoty. Wezwanie do udziału w sprawie M. K. (2), pozwany uzasadniał tym, że to na skutek działania ojca powoda, który przekroczył zakres swojego umocowania, doszło do zawarcia umowy z małżonkami G.. To zatem M. K. (2) odpowiada za szkodę M. K. (1).

W piśmie z dnia 27 października 2014r. L. Z. (1) wniósł o odrzucenie przeciwko niemu pozwu na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. wskazując, że sprawa została już prawomocnie osądzona w sprawie przed Sądem Okręgowym w Jeleniej Górze I C 250/11.

Pozwany J. S. (1), w odpowiedzi na pozew również wniósł o oddalenie wobec niego powództwa. Podobnie jak L. Z. (1), podniósł, że wiarygodność powoda nie została stwierdzona wyrokiem. Ponadto, kwota żądana przez powoda tytułem odszkodowania od L. Z. (1) za zakup w imieniu M. K. (2) nieruchomości po cenie zawyżonej oraz rozwiązania umowy z J. K. w ogóle nie należy się powodowi. Podobnie bowiem jak L. Z. (1), J. S. (1) wskazał, że w cenie za nieruchomości w O. i K. miało zawierać się rozliczenie M. K. (2) i W. G. za projekt instalacji kosmicznej, które ten ostatni wykonał na zlecenie M. K. (2) do kliniki, która miała powstać we W.. Zdaniem pozwanego, powód nie wykazał także działania L. Z. (1) z pokrzywdzeniem wierzycieli i jego niewypłacalności. L. Z. (1) bowiem dokonał wpłaty na ponad 500.000zł do kasy Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w J. celem zaspokojenia roszczenia siostry powoda R. K.. Nieprawdziwe jest zatem twierdzenie powoda, że L. Z. (1) wyzbył się majątku w celu udaremnienia zaspokojenia wierzycieli. Pozwany zaprzeczył także, by L. Z. (1) unikał złożenia wykazu majątku w sprawie z wniosku siostry powoda R. K.. Ponadto, w sprawie KM (...) ustalono, że L. Z. (1) jest właścicielem samochodu osobowego oraz nieruchomości w gminie G.. J. S. (1) ponadto wskazał, że w trakcie prowadzenia postępowania o wyjawienie majątku, wyrok Sądu Okręgowego w Kaliszu w sprawie I C 37/11 nie był jeszcze prawomocny. Także w dniu wyrokowania Sądu Okręgowego w Legnicy w sprawie I C 28/12 z powództwa R. K. i orzeczenia przez ten Sąd o bezskuteczności umów darowizn środków pieniężnych, brak było prawomocnego wyroku, w oparciu o który L. Z. (1) i A. S. byłiby zobowiązani do zapłaty na rzecz R. K.. J. S. (1) wskazał także, że nie wiedział, że darowizna dokonana na jego rzecz w dniu 09 czerwca 2011r. przez L. Z. (1) może mieć wpływ na jego wypłacalność. Pozwany bowiem, jako student, był związany życiowo z uczelnią w O., a L. Z. (1) często podróżował, wyjeżdżając za granicę. Ponadto, pozwany na bieżąco otrzymywał od rodziców środki finansowe. Wobec powyższego, nie wiedział o zamiarze pokrzywdzenia wierzycieli i nawet przy dołożeniu należytej staranności nie mógł się dowiedzieć.

Na mocy postanowienia z dnia 20 sierpnia 2013r. Sąd wezwał do udziału w sprawie M. K. (2).

Ustosunkowując się do pozwu, M. K. (2) wniósł o umorzenie wobec niego postępowania, wskazując, że powód nie wysunął wobec niego żadnego żądania, ewentualnie o oddalenie powództwa w stosunku do niego. Odnosząc się do żądania zapłaty wobec L. Z. (1), pozwany zaprzeczył, by umowa z dnia 29.07.2010r. była zawarta po ustaleniu jej warunków pomiędzy nim a L. Z. (1). Pozwany wskazał, iż L. Z. (1) działał w tym zakresie samowolnie, bez umocowania i bez zlecenia. Poparł tym samym twierdzenia M. K. (1), iż wszelkie pełnomocnictwa zostały L. Z. (1) odwołane. M. K. (2) zaprzeczył również, by L. Z. (1) czynił nakłady ze środków własnych w związku z działalnością na rzecz rodziny K.. Przeciwnie, to M. K. (2), w imieniu swoich dzieci, pożyczył mu kwoty, których ten nie zwrócił. Podobnie jak M. K. (1), również M. K. (2) zakwestionował cenę zakupu nieruchomości podaną w akcie notarialnym z dnia 29.07.2010r., twierdząc, że została rażąco zawyżona. Odnośnie kwoty 72.800zł i umowy z J. K., pozwany podał, że to on przekazywał L. Z. (1) pieniądze, które miały być przekazane tytułem uzgodnionego zadatku oraz na koszty notarialne. L. Z. (1)

jednakże nie rozliczył się z tych pieniędzy. Odnośnie natomiast skargi pauliańskiej, pozwany wskazał, że materiał w sprawie I C 157/13 oraz I C 28/12 wskazuje, że L. Z. (1), mimo że dysponuje znacznymi środkami pieniężnymi, to jednak je ukrywa i wyzbywa się majątku w celu udaremnienia zaspokojenia wierzycieli.

W piśmie z dnia 05 stycznia 2015r. M. K. (1) rozszerzył żądanie skierowane przeciwko L. Z. (1), wnosząc o zasądzenie na jego rzecz kwoty 527.800zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 455.000zł od dnia 01.10.2010r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 72.800zł od dnia 08.07.2010r. do dnia zapłaty. Rozszerzenie powództwa było konsekwencją ekspertyzy wykonanej przez biegłego sądowego – rzeczoznawcę majątkowego K. J. (1).

W piśmie z dnia 24 lutego 2015r. powód ostatecznie sprecyzował żądanie, domagając się zasądzenia od L. Z. (1) na jego rzecz kwoty 597.800zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 525.000zł od dnia 01.10.2010r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 72.800zł od dnia 08.07.2010r. do dnia zapłaty oraz uznania za bezskuteczne, poza wskazaną umową darowizny z dnia 09.06.2011r., dalszych darowizn dokonanych pomiędzy L. Z. a J. S., tj. z dnia: 25.07.2011r., 29.07.2011r., 09.08.2013r. i z dnia 13.09.2013r. Rozszerzenie powództwa wobec L. Z. (1) było dalszą konsekwencją opinii sądowej wydanej przez biegłą M. S. (1). Odnośnie natomiast dalszych skarg pauliańskich, powód wskazał, iż stanowią one środek ochrony praw powoda wobec dalszych darowizn dokonywanych przez L. Z. (1) na rzecz J. S..

Postanowieniem z dnia 13 marca 2015r. Sąd wyłączył do odrębnego postępowania sprawę z powództw M. K. (1) przeciwko J. S. (1) o uznanie za bezskuteczne czynności prawnych z dnia 25.07.2011r. dotyczącej kwoty 47.463zł, z dnia 29.07.2011r. dotyczącej kwoty 40.000zł, z dnia 09.08.2013r. dotyczącej kwoty 60.000zł oraz z dnia 13.09.2013r. dotyczącej kwoty 261.076zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód M. K. (1) wraz z siostrami K. K. (1) i R. K. prowadził działalność rolniczą i na jej potrzeby nabywał grunty rolne. Do prowadzenia swoich spraw powód upoważnił swojego ojca, M. K. (2). Pełnomocnictwo to upoważniało go m.in. do udzielania dalszych pełnomocnictw.

W 2007r. M. K. (2) nawiązał współpracę z L. Z. (1), która polegała na poszukiwaniu gruntów rolnych do sprzedaży. Kiedy współpraca zacieśniła się, na mocy aktu notarialnego z dnia 11 grudnia 2007r., M. K. (2), działając w imieniu powoda M. K. (1) oraz R. K. i K. K. (1), udzielił dalszego pełnomocnictwa L. Z. (1), upoważniając go do: reprezentowania M. K. (1), R. K. i K. K. (1) przed Agencją Nieruchomości Rolnych i uczestnictwa w przetargach lub rokowaniach zorganizowanych przez tę Agencję, na sprzedaż nieruchomości, podpisywania w ich imieniu protokołów z przetargów lub rokowań, reprezentowania w licytacjach komorniczych, zapłaty ceny, zawierania i podpisywania stosownych aktów notarialnych (w tym warunkowych umów sprzedaży oraz umów przeniesienia prawa własności, przedwstępnych umów sprzedaży), do ewentualnego poddania się w ich imieniu egzekucji w myśl art. 777 § 1 pkt 4 k.p.c. co do obowiązku zapłaty ceny, do reprezentowania ich osób w sprawach dotyczących objęcia w posiadanie nabytych przez nich nieruchomości, do występowania w ich imieniu, składania wniosków, oświadczeń, przed organami administracji rządowej, samorządowej, urzędami, sądem wieczystoksięgowym, osobami prawnymi i fizycznymi we wszystkich sprawach jakie okażą się konieczne w związku z wykonaniem pełnomocnictwa. W pełnomocnictwie zaznaczono, że wypisy pełnomocnictwa można wydawać pełnomocnikowi w dowolnej ilości.

W praktyce współpraca układała się w ten sposób, że M. K. (2) wstępnie ustalał warunki, zasady i sposób płatności, jak również cenę do jakiej nieruchomość może być licytowana. Następnie, L. Z. (1) wyszukiwał nieruchomości odpowiadające tym warunkom i stawał do przetargu. Zasada wzajemnych rozliczeń była taka, że M. K. (2) przekazywał L. Z. (1) gotówkę na wpłatę wadium (którą uprzednio otrzymał od swoich dzieci, w tym od powoda M. K. (1)), natomiast transakcje z przetargu były płatne przelewem. Po wygranym przetargu wadium zaliczano na cenę, a jeżeli M. K. (2) nie wygrał przetargu, L. Z. (1) odbierał wadium i przekazywał je pozwanemu M. K. (2). Jeżeli chodzi o zawieranie umów, koszty ich zawarcia L. Z. (1) również pokrywał ze środków przekazywanych mu przez M. K. (2), a potem się z nim rozliczał. Jeżeli pozwany nie zwracał M. K. (2) gotówki, wówczas wystawiał na jego rzecz weksle. Oprócz tego, L. Z. (1) dzierżawił grunty należące do rodziny K..

Na podstawie udzielonego pełnomocnictwa, L. Z. (1) reprezentował powoda i jego rodzinę w kilkudziesięciu czynnościach notarialnych, dotyczących nabycia i sprzedaży nieruchomości rolnych.

Dowód: zeznania świadka M. B. k. 1158v.-1159,

zeznania powoda M. K. (1) k. 1908-1911v.,

zeznania pozwanego M. K. (2) k. 1911v.-1912, 1921v.-1924,

zeznania pozwanego L. Z. (1) k. 1924-1926v.,

akt notarialny (pełnomocnictwo) z dnia 11.12.2007r. k. 12-13,

rozliczenia należności stron k. 226-229,

zeznania M. K. (1) w sprawach przed Sądem Rejonowym w Ostrowie Wielkopolskim w sprawach: I Cupr 252/10, I Cupr 257/10, I C 797/10, I C 750/10 k. 241, 291, 299,

zeznania M. K. (2) w sprawach przed Sądem Rejonowym w Ostrowie Wielkopolskim w sprawach: I C 750/10, I Cupr 257/10, I C 797/10, I Cupr 252/10 k. 246, 264, 279, 283,

zeznania R. K. w sprawach przed Sądem Rejonowym w Ostrowie Wielkopolskim w sprawach: I Cupr 252/10, I Cupr 257/10, I C 797/10 k. 254-255, 262, 276,

wykaz czynności notarialnych k. 303-307,

pisma Agencji Nieruchomości Rolnych dotyczące wpłaty wadium k. 308-366,

notatki pozwanego L. Z. (1) k. 667,

akty notarialne, w których L. Z. (1) reprezentował powoda i jego rodzinę k. 367-394, 683-691, 832-833,

pisma syndyka do L. Z. (1) k. 1362-1363,

protokół z przetargu z dnia 16.06.2008r. k. 1364-1365.

W 2009r. doszło do konfliktu pomiędzy M. K. (1), R. K., K. K. (1), M. K. (2) a L. Z. (1). M. K. (1) zaczął podejrzewać, że L. Z. (1) postępuje nieuczciwie wobec M. K. (2) jako mocodawcy, bowiem nie przystępuje do przetargów jak również zawyża ceny w aktach notarialnych i płaci sprzedającemu cenę niższą a różnicę zachowuje dla siebie. Początkowo, M. K. (2) próbował dojść do porozumienia z L. Z. (1) w kwestii ugodowego załatwienia wzajemnych rozliczeń, jednakże bezskutecznie. M. K. (2) zaczął domagać się zatem od L. Z. (1) zwrotu użyczonych pieniędzy i w rozmowie przeprowadzonej z L. Z. (1) we wrześniu 2009r. oświadczył, że kończy z nim współpracę.

W dniu 26 września 2009r., M. K. (2) wysłał do L. Z. (1) na telefon o nr (...) wiadomość tekstową SMS o odwołaniu udzielonych mu pełnomocnictw. Wiadomość została przez pozwanego wysłana z numeru (...), który był zarejestrowany na powoda M. K. (1), jednakże używał go M. K. (2). Następnie czynność odwołania pełnomocnictw M. K. (2) potwierdził poprzez wysłanie wiadomości e-mail tego samego dnia na adres poczty elektronicznej, którym posługiwał się L. Z. (1), tj. (...), z adresu mailowego swojej konkubiny B. M. (1): (...) M. K. (2) zwrócił się jednocześnie do L. Z. (1) o dokonanie rozliczeń z tytułu zakończenia współpracy. W piśmie z dnia 09 czerwca 2010r. skierowanym do L. Z. (1), na adres (...) w L., M. K. (2) potwierdził uprzednie odwołanie wszelkich udzielonych mu pełnomocnictw i zwrócił się do L. Z. (1) o zwrot wszystkich posiadanych przez niego dokumentów pełnomocnictw.

Dowód: zeznania powoda M. K. (1) k. 1908-1911v.,

zeznania pozwanego M. K. (2) k. 1911v.-1912, 1921v.-1924,

zdjęcie sms o odwołaniu pełnomocnictwa k. 14,

wiadomość e-mail o odwołaniu pełnomocnictwa k. 15-16,

pismo M. K. (2) z dnia 09.06.2010r. k. 17,

wezwania do zapłaty k. 232-235,

zeznania M. K. (2) w sprawie I C 750/15 k. 246,

notatki pozwanego L. Z. (1) k. 667,

zeznania M. K. (1) w sprawach przed Sądem Rejonowym w Ostrowie Wielkopolskim w sprawach: I Cupr 252/10, I Cupr 257/10, I C 797/10, I C 750/10 k. 240, 299,

zeznania M. K. (2) w sprawach przed Sądem Rejonowym w Ostrowie Wielkopolskim w sprawach: I C 750/10, I Cupr 257/10, I C 797/10, I C 252/10 k. 246, 265, 277-278, 285,

zeznania R. K. w sprawach przed Sądem Rejonowym w Ostrowie Wielkopolskim w sprawach: I Cupr 252/10, I Cupr 257/10, I C 797/10 k. 254, 277,

informacja z (...) S.A wraz z wydrukiem sms k. 628-630,

akta sprawy I C 56/11: wyrok Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 04.06.2013r. z uzasadnieniem, informacja właściciela portalu internetowego k. 281, zeznania M. K. (2) k. 633.

W dniu 27 sierpnia 2010r. powód pocztą elektroniczną wysłał wiadomość do notariusz J. N., w której poinformował ją o odwołaniu L. Z. (1) wszelkich udzielonych pełnomocnictw. Notariusz poinformowała pozwanego L. Z. (1) o otrzymaniu tej wiadomości pismem z dnia 15.12.2011r.

Dowód: zeznania powoda M. K. (1) k. 1908-1911v.,

zeznania pozwanego M. K. (2) k. 1911v.-1912, 1921v.-1924,

pismo notariusz J. N. z dnia 15.12.2011r. k. 416, 822.

Pomimo odwołania pełnomocnictwa, L. Z. (1), działając w imieniu M. K. (1), posługując się pełnomocnictwem z dnia 11 grudnia 2007r., dokonywał w jego imieniu dalszych czynności notarialnych, działając w imieniu członków rodziny K..

Dowód: zeznania świadka M. B. k. 1158v.-1159,

zeznania świadka R. P. k. 1159v.-1160,

zeznania pozwanego M. K. (2) k. 1927,

akt notarialny z 29.07.2010r. k. 28-33,

akt notarialny z 06.11.2009r. k. 412-415, 815-818,

akt notarialny z 03.12.2009r. k. 829-831,

akt notarialny z 05.01.2010r. k. 837-838,

akt notarialny z 01.03.2010r. k. 395-397, 839-841,

akty notarialne z 14.05.2010r. k. 842-844.

W akcie notarialnym z dnia 07 lipca 2010r., L. Z. (1), nie mając do tego upoważnienia, w imieniu powoda, złożył oświadczenie o rozwiązaniu przedwstępnej umowy sprzedaży zawartej z J. K. w imieniu M. K. (1) w dniu 07 kwietnia 2008r. W umowie tej J. K. zobowiązał się do sprzedaży powodowi M. K. (1) niezabudowanej nieruchomości składającej się z działek nr: (...) o łącznej powierzchni 5ha-19a-94m² oraz niezabudowanej części nieruchomości stanowiącej działkę nr (...) o powierzchni około 2ha-30a-06m², położonych w G., gm. N.. Definitywna umowa sprzedaży miała być zawarta po dokonaniu podziału ww. nieruchomości.

Jednocześnie, w akcie notarialnym z dnia 07 lipca 2010r., L. Z. (1), w imieniu M. K. (1) oświadczył, że otrzymał od J. K. zwrot zadatku w wysokości 72.800zł, wpłaconego na poczet ceny sprzedaży nieruchomości.

W tym samym akcie notarialnym, przedmiotowa nieruchomość została przez J. K. sprzedana B. Ś.

L. Z. (1) nie zwrócił M. K. (2) kwoty udzielonego zadatku, tj. 72.800zł.

O nabyciu powyższej nieruchomości przez B. Ś. od J. K., powód dowiedział się z treści księgi wieczystej nieruchomości.

Dowód: zeznania świadka J. K. k. 637v.-638,

zeznania świadka M. K. (3) k. 870v.-871,

zeznania świadka B. M. (2) k. 871v.,

zeznania powoda M. K. (1) k. 1908-1911v.,

zeznania pozwanego M. K. (2) k. 1911v.-1912, 1921v.-1924,

częściowo zeznania pozwanego L. Z. (1) k. 1924-1926v.,

akt notarialny z dnia 07.07.2010r. k. 95-99, 398-400,

dowody wpłaty, rozliczeń i rachunków oraz projekt podziału

nieruchomości i wypis z rejestru gruntu k. 426-434.

W dniu 29 lipca 2010r. L. Z. (1), działając na podstawie odwołanego pełnomocnictwa udzielonego mu przez M. K. (2) w dniu 11.12.2007r., bez wiedzy i zgody powoda M. K. (1), zawarł z małżonkami W. G. i E. G. umowę w formie aktu notarialnego, na podstawie której zakupił na rzecz M. K. (1) zabudowaną działkę gruntu, nr ewid. (...), położoną we wsi O. o pow. 0,2 ha oraz niezabudowaną działkę gruntu, nr ewid. (...), położoną we wsi K. w powiecie (...) o pow. 0,1404 ha wraz z udziałem 1/10 części we własności drogi dojazdowej (działka (...)) za łączną kwotę 770.000zł, w tym 390.000zł za nieruchomość w O. i 380.000zł za nieruchomość w K.. Odnośnie części wskazanej ceny, tj. do kwoty 400.000zł, L. Z. (1), w imieniu M. K. (1), poddał się w przedmiotowym akcie notarialnym egzekucji do dnia 30.09.2010r., natomiast co do pozostałej kwoty, tj. 370.000zł – do dnia 31.12.2010r.

Dowód: zeznania powoda M. K. (1) k. 1908-1911v.,

zeznania pozwanego M. K. (2) k. 1911v.-1912, 1921-1924,

częściowo zeznania pozwanego L. Z. (1) k. 1924-1926v.,

zeznania świadka W. G. – odezwa k. 1042-1044,

akt notarialny z dnia 29.07.2010r. k. 20-27,

protokół rozprawy z dnia 26.03.2013r. w sprawie I C 56/11 k. 678.

Pozwany M. K. (2) poznał W. G. i E. G. w 2006r. M. K. (2) nawiązał z małżonkami współpracę i kupował od nich obrazy.

W dniu 01 grudnia 2008r. małżonkowie G. nabyli nieruchomość rolną położoną w O. stanowiącą działki gruntu o nr (...)i (...)o pow. 1,03 ha oraz działkę gruntu siedliskową zabudowaną o nr (...) o pow. 0,2 ha za łączną kwotę 210.000zł.

M. K. (1), zainteresowany nabyciem nieruchomości, w dniu 14 października 2008r., za pośrednictwem swojego ojca M. K. (2), zawarł z małżonkami G. przedwstępną umowę sprzedaży nieruchomości położonej w O., na którą składają się działki nr (...). Strony umowy zobowiązały się do zawarcia, w razie potrzeby, warunkowej umowy sprzedaży do dnia 30.12.2009r. za cenę 290.000zł. W umowie wskazano, że kupujący wręczył sprzedającemu zadatek w wysokości 250.000zł. Ostateczna umowa sprzedaży miała być zawarta w dniu 30.04.2010r.

W piśmie z dnia 24 listopada 2010r., skierowanym do W. G. i E. G., M. K. (1) oświadczył, że odstępuje od przedwstępnej umowy sprzedaży zawartej w dniu 14 października 2008r., z uwagi na fakt, iż termin do zawarcia umowy przyrzeczonej upłynął bezskutecznie a małżonkowie G., mimo wezwania, nie wyrazili chęci zawarcia tej umowy.

Dowód: zeznania powoda M. K. (1) k. 1908-1911v.,

zeznania pozwanego M. K. (2) k. 1911v.-1912, 1921v.-1924,

częściowo zeznania pozwanego L. Z. (1) k. 1924-1926v.,

akt notarialny z 01.12.2008r. k. 2301-2302,

akt notarialny z 14.10.2008r. k. 34-35, 2303,

oświadczenie z dnia 24.11.2010r. o odstąpieniu od umowy k. 36-37.

O zawarciu przez L. Z. (1) umowy sprzedaży z dnia 29 lipca 2010r. powód M. K. (1) dowiedział się z pisma przesłanego mu z Urzędu Gminy w K., które zawierało informację o wysokości należności z tytułu podatku od nieruchomości. W piśmie z dnia 28 stycznia 2011r. skierowanym do W. G., M. K. (1) oświadczył, że nie potwierdza umowy sprzedaży z dnia 29 lipca 2010r. zawartej z małżonkami G. przez L. Z. (1). Wskazał, że jest zainteresowany nabyciem nieruchomości w O., jednakże za cenę ustaloną w umowie przedwstępnej z dnia 14.10.2008r. Również M. K. (2) napisał list do małżonków G., w którym wskazywał, że przedmiotowa umowa nie została ważnie zawarta, albowiem L. Z. (1) działał w oparciu o uprzednio odwołane pełnomocnictwo.

Dowód: zeznania powoda M. K. (1) k. 1908-1911v.,

zeznania pozwanego M. K. (2) k. 1911v.-1912, 1921-1924,

piśmo powoda z dnia 28.01.2011r. k. 38-39,

list M. K. (2) do małżonków G. k. 540-545.

Na zlecenie powoda rzeczoznawca majątkowy sporządził operat szacunkowy nieruchomości gruntowej położonej w K. nr (...), dla której Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku prowadzi księgę wieczystą nr (...) oraz udział wynoszący 1/10 części nieruchomości stanowiącej niezabudowaną działkę gruntu nr (...), położonej we wsi i gminie K., powiat (...), woj. (...), o pow. 0,1339 ha, dla której Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku prowadzi księgę wieczystą nr (...), które wycenił na kwotę 149.000zł.

Dowód: operat szacunkowy z dnia 28.10.2011r. k. 41-64.

Postanowieniem z dnia 20 kwietnia 2011r., sygn. akt I Co 529/10 Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim nadał klauzulę wykonalności tytułowi egzekucyjnemu w postaci aktu notarialnego z dnia 29 lipca 2010r., na rzecz W. G. i E. G., na podstawie którego M. K. (1) miał zapłacić na rzecz małżonków G. kwotę 770.000zł. W. G. i E. G. wszczęli przeciwko powodowi postępowanie egzekucyjne.

Dowód: zawiadomienie o wszczęciu postępowania egzekucyjnego przez małżonków G. przeciwko M. K. (1), postanowienie z dnia 20.04.2011r. o nadaniu klauzuli wykonalności k. 66.

Wobec powyższego, M. K. (1) wytoczył przed Sądem Okręgowym w Jeleniej Górze przeciwko małżonkom G. powództwo o pozbawienie wykonalności aktu notarialnego z dnia 29 lipca 2010r. oraz o ustalenie nieważności ww. umowy.

Wyrokiem z dnia 21 listopada 2012r., sygn. akt I C 250/11 Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze oddalił powództwo M. K. (1), uznając, iż powód nie wykazał, by W. G. i E. G. wiedzieli o odwołaniu przez M. K. (2) L. Z. (1) pełnomocnictwa do reprezentowania powoda. W toku postępowania ustalono jednakże, że L. Z. (1) zawarł umowę z dnia 29.07.2010r. z małżonkami G. po odwołaniu pełnomocnictwa substytucyjnego udzielonego mu przez M. K. (2).

Apelacja od powyższego wyroku została oddalona przez Sąd Apelacyjny we Wrocławiu wyrokiem z dnia 03 kwietnia 2013r., sygn. akt I ACa 232/13. Sąd drugiej instancji w całości podtrzymał ustalenia faktyczne Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze.

Ostatecznie, kwota 770.000zł wraz z kosztami i odsetkami została wyegzekwowana od M. K. (1) przez W. G. i E. G. w toku postępowania egzekucyjnego.

Dowód: zeznania powoda M. K. (1) k. 1908-1911v., akta sprawy I C 250/11 – wyrok SO w Jeleniej Górze z dnia 21 listopada 2012r. z uzasadnieniem k. 775, 790-796; wyrok SA we Wrocławiu z dnia 03 kwietnia 2013r., sygn. akt I ACa 232/13 z uzasadnieniem k. 914-936.

W okresie od 01.01.2010r. do 31.12.2010r. ceny rynkowe niezabudowanych nieruchomości rolnych jednorozdzielnych i wielorozdzielnych oraz nieruchomości niezabudowanych przeznaczonych pod zabudowę inna niż zagrodowa na obszarze gminy K. kształtowały się na poziomie od około 12.000zł do ponad 2.000.000zł.

Dowód: raport z rejestru ceny nieruchomości na obszarze gminy K. k. 2103-2295.

Na dzień 29.07.2010r. wartość nieruchomości gruntowej niezabudowanej działki nr (...) położonej w K. wraz z udziałem w wysokości 1/10 części w działce nr (...) – zapewniającej dostęp do drogi publicznej wynosiła 135.000zł. Natomiast wartość nieruchomości w O. składającej się z działki zabudowanej nr (...) na dzień 29.07.2010r. to 110.000zł.

Dowód: opinia biegłego sądowego K. J. z dnia 10.11.2010r.

k. 1466-1484,

opinia uzupełniająca biegłego sądowego K. J. z dnia

25.12.2014r. k. 1600-1602,

opinia biegłego sądowego M. S. z dnia 05.01.2015r. k. 1640-1666,

opinia uzupełniająca biegłego sądowego M. S. z dnia 18.03.2015r.

k. 1914-1915.

W dniu 02 listopada 2009r. L. Z. (1) otrzymał od spółki (...) Sp. z o.o. w S., reprezentowanej przez B. O., w której udziały posiadają M. K. (1) i R. K., pełnomocnictwo do sprzedaży całego udziału tejże spółki w nieruchomości położonej w S., do prowadzenia negocjacji i ustalenia warunków transakcji, składania oświadczeń w sprawie poddania spółki egzekucji w trybie art. 777 § 1 k.p.c., składania oświadczeń woli, pism, wniosków etc.

Z kolei, w dniu 14 kwietnia 2010r. L. Z. (1) zostało udzielone pełnomocnictwo przez A. J. (1) do negocjacji z kontrahentami, zmierzającymi do sprzedaży umowy nieruchomości w K., nr (...), składania wniosków i odbioru dokumentów dotyczących tej nieruchomości, jak również reprezentowania mocodawcy przed wszelkimi osobami, instytucjami i władzami do reprezentowania mocodawcy przez L. Z. (1).

Dowód: zeznania pozwanego L. Z. (1) k. 1924-1926v.,

zeznania pozwanego M. K. (2) k. 1926v.-1927,

akt notarialny z dnia 02.11.2009r. k. 812-814,

wyszukiwanie podmiotu k. 819,

odpis KRS nr (...) k. 820-821,

pełnomocnictwo z dnia 14.04.2010r. k. 845.

W pismach z dnia 28 listopada 2011r. oraz w piśmie z dnia 11.08.2014r., L. Z. (1) skierował zapytania do kilku kancelarii notarialnych, jak również Izby Notarialnej we W. oraz Agencji Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy we W. czy członkowie rodziny K., w tym M. K. (1) i M. K. (2), informowali kancelarię bądź Izbę Notarialną o odwołaniu pełnomocnictwa L. Z. (1). W odpowiedzi, pozwany został poinformowany, że nie zostały odnotowane pisma dotyczące odwołania pełnomocnictwa L. Z. (1).

Dowód: pisma pozwanego z dnia 28.11.2011r. k. 823, 825, 826,

pismo kancelarii notarialnej z dnia 05.12.2011r. k. 824,

pismo Izby Notarialnej we W. z dnia 28.12.2011r. k. 827,

potwierdzenie wysłania wiadomości k. 828,

pismo ANR OT we W. z dnia 12.09.2014r. k. 1366.

Postanowieniem z dnia 11 lipca 2012r. Prokurator Rejonowy w L. umorzył dochodzenie w sprawie 3 Ds. 148/12 w sprawie o przywłaszczenie przez L. Z. (1) kwoty 72.800zł. Postanowienie to zostało utrzymane w mocy postanowieniem Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 27 września 2012r., sygn. akt II Kp 413/12.

Dowód: zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa k. 417-422,

postanowienie SR w Legnicy z dnia 27.09.2012r. k. 423-425.

Powód M. K. (1) posiada wobec L. Z. (1) wierzytelność w łącznej wysokości 597.800zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 525.000zł od dnia 01 października 2010r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 72.800zł od dnia 08 lipca 2010r. do dnia zapłaty. Wierzytelności ta wynika z tytułu zawarcia przez L. Z. (1), działającego w imieniu M. K. (1) (mimo uprzedniego odwołania mu pełnomocnictwa przez M. K. (2)) umowy sprzedaży nieruchomości z dnia 29.07.2010r. z małżonkami W. G. i E. G., na mocy której zakupił na rzecz M. K. (1) zabudowaną działkę gruntu, nr ewid. (...), położoną we wsi O. o pow. 0,2 ha oraz niezabudowaną działkę gruntu, nr ewid. (...), położoną we wsi K. w powiecie (...) o pow. 0,1404 ha wraz z udziałem 1/10 części we własności drogi dojazdowej (działka (...)) za łączną kwotę 770.000zł oraz umowy z dnia 07.07.2010r., w której L. Z. (1), mimo braku upoważnienia, rozwiązał

umowę przedwstępną sprzedaży nieruchomości uprzednio zawartą pomiędzy powodem a J. K., na mocy której J. K. zobowiązał się do sprzedaży powodowi M. K. (1) niezabudowanej nieruchomości składającej się z działek nr: (...) o łącznej powierzchni 5ha-19a-94m2 oraz niezabudowanej części nieruchomości stanowiącej działkę nr (...) o powierzchni około 2ha-30a-06m2, położonych w G., gm. N..

Dowód: zeznania powoda M. K. (1) k. 1908-1911v.,

zeznania pozwanego M. K. (2) k. 1911v.-1912, 1921-1924,

umowa z dnia 29.07.2010r. k. 20-27,

umowa z dnia 07.07.2010r. k.398-400,

akta sprawy I C 250/11 – wyrok SO w Jeleniej Górze z dnia 21 listopada 2012r. z uzasadnieniem k. 775, 790-796; wyrok SA we Wrocławiu z dnia 03 kwietnia 2013r., sygn. akt I ACa 232/13 z uzasadnieniem k. 914-936.

W dniu 09 czerwca 2011r. L. Z. (1) dokonał na rzecz syna J. S. (1) darowizny w kwocie 110.799zł.

J. S. (1), w dniu 21 października 2011r. dokonał w Urzędzie Skarbowym w L. zgłoszenia darowizny na kwotę 660.000zł. W dniu 04 listopada 2013r. dokonał jednakże korekty zgłoszenia ze wskazaniem, że darowizna wynosiła faktycznie 110.799zł. Pozostała kwota została przekazana na rzecz Agencji Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy w S., tytułem pokrycia zobowiązań wobec Agencji wynikających z zawartych z nią przez L. Z. (1) i J. S. (1) umów dotyczących sprzedaży nieruchomości rolnych i ustanowienia hipotek.

Dowód: pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego w L. z dnia 21.03.2014.

k. 939,

pisma Agencji Nieruchomości Rolnych OT w S. z dnia 11.09.

2014r. k. 1206-1208,

umowa o numerze (...) k. 1209-1215,

umowa o numerze (...) k. 1216-1221,

umowa o numerze (...) k. 1222-1227,

akta I C 28/12 – pismo (...) w L. z dnia 18.06.2012r. k. 276.

Kwota darowana J. S. (1) stanowiła część wierzytelności L. Z. (1) przysługującej mu z tytułu umowy przeniesienia własności nieruchomości z dnia 09 czerwca 2011r. zawartej z M. R. (1), działającym w imieniu swojego syna M. R. (2) i synowej K. R., na podstawie której L. Z. (1) zbył należącą do niego nieruchomość położoną w miejscowości R., gm. G..

Dowód: zeznania świadka K. R. k. 1907v.,

akt notarialny z dnia 09.06.2011r. k. 939.

Darowizny na rzecz J. S. (1) były dokonywane przez L. Z. (1) i A. S. także przed datą 09.06.2011r. W latach 2009 i 2010 pozwany i jego konkubina w drodze darowizny przekazali na rzecz J. S. (1) środki pieniężne w łącznej wysokości 954.500zł.

Dowód: akta I C 28/12 – pismo (...) w L. z dnia 09.05.2012r. k. 182, pismo (...) w L. z dnia 18.06.2012r. k. 276-277.

Przeciwko L. Z. (1) prowadzone są postępowania egzekucyjne, m.in. w sprawach KM (...), KM (...), KM (...), z wniosku R. K. na podstawie nakazu zapłaty z dnia 23 czerwca 2010r. wydanego przez Sąd Okręgowy w Kaliszu w sprawie I Nc 34/10.

W październiku 2011r. w sprawie VII Co 2276/11, przed Sądem Rejonowym w Legnicy, wszczęto przeciwko L. Z. (1) postępowanie o wyjawienie majątku. Wniosek został złożony przez R. K., która w toku egzekucji w sprawie KM (...), nie mogła zaspokoić swojej wierzytelności wobec przeniesienia majątku przez L. Z. (1) na inne osoby. W toku postępowania, L. Z. (1) uchylał się od złożenia wykazu majątku. Stosowane wobec niego środki przymusu, takie jak nakaz przymusowego doprowadzenia dłużnika, okazały się bezskuteczne. W konsekwencji, postanowieniem z dnia 24 sierpnia 2015r., sygn. akt VII Co 2276/11 Sąd Rejonowy w Legnicy zastosował wobec dłużnika L. Z. (1) areszt na okres jednego tygodnia.

Dowód: akta VII Co 2276/11 - postanowienie z dnia 24.08.2015r., k. 464-465,

akt oskarżenia przeciwko L. Z. (1), sygn. akt 3 Ds. 207/11/ śp k. 137-

139.

W sprawie egzekucyjnej KM (...) prowadzonej z wniosku J. S. (1) przeciwko R. K., L. Z. (1), na skutek zajęcia wierzytelności z dnia 14.06.2011r., uiścił w kancelarii Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w J. D. B. kwotę 525.821,70zł, oświadczając, że jest to całość wierzytelności, jaką był winny R. K. z tytułu prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 23 czerwca 2010r., wydanego w sprawie I Nc 34/10.

Dowód: pisma komornika z dnia 14.06.2011r. i z dnia 17.04.2013r. w sprawie KM (...) k. 184-185.

W toku postępowania egzekucyjnego w sprawie KM (...) prowadzonej z wniosku R. K. ustalono, że egzekucja z rachunków bankowych L. Z. (1) jest bezskuteczna. Podobnie bezskuteczna okazała się egzekucja z ruchomości, albowiem nie ustalono majątku ruchomego dłużnika. W toku egzekucji stwierdzono, że L. Z. (1) jest właścicielem samochodu osobowego C. (...), jednakże nie zdołano ustalić miejsca położenia pojazdu. Bezskuteczne okazało się także zajęcie wierzytelności L. Z. (1) z tytułu dopłat rolnych w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, albowiem nie podlegają one zajęciu. Z informacji uzyskanych z ZUS w L. wynikało, że pozwany jest zgłoszony do ubezpieczenia zdrowotnego i społecznego z tytułu pobierania zasiłku z MOPS w L..

Dowód: pisma komornika w sprawie KM (...) z dnia 18.04.2011r. i z dnia

09.01.2012r. k. 100-101, 186-187,

pisma dokumentujące podejmowane czynności egzekucyjne w sprawie KM (...) k. 182-183.

faks z dnia 08.06.2015r. w sprawie KM (...) k. 2332.

W postępowaniu egzekucyjnym KM (...) ustalono także, że L. Z. (1) jest właścicielem nieruchomości położonej w miejscowości R., Gm. R., dla której Sąd Rejonowy w Łobzie prowadzi księgę wieczystą o nr KW (...).

Nieruchomość pozwanego została jednakże zlicytowana w toku postępowania egzekucyjnego z wniosku wierzyciela egzekwującego – Sądu Okręgowego w Legnicy i R. K. i zbyta za kwotę 20.570zł.

Dowód: postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 25.05.2015r.

k. 2328-2332,

postanowienie Sądu Rejonowego w Łobzie z dnia 16.07.2015r. k. 2427,

Pismo komornika sądowego w sprawie KM (...) z dnia 05.08.2015r.

k. 2428.

W latach 2009-2013 L. Z. (1) otrzymywał od Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa dopłaty z tytułu prowadzonej działalności rolniczej. W 2013r. wyniosły one łącznie 226.473,40zł.

Dowód: pismo Kierownika Biura Powiatowego (...) z dnia 02.06.2015r. k. 2314.

W stosunku do L. Z. (1) Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej we W. prowadził postępowanie kontrolne w zakresie kontroli źródeł pochodzenia majątku oraz dochodów nie znajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach przychodów za rok 2008. Postępowanie to zakończyło się w dniu 13 marca 2014r. wydaniem decyzji o jego umorzeniu.

Dowód: pismo D. (...) we W. z dnia 17.10.2014r. k. 1369,

postanowienie (...) w L. z dnia 14.04.2014r. w sprawie

umorzenia postępowania egzekucyjnego k. 2058.

W marcu i kwietniu 2015r. pozwany L. Z. (1) wytoczył członkom rodziny K. powództwa o zapłatę i uzyskał nakazy zapłaty wydane na jego rzecz w postępowaniu upominawczym.

Dowód: nakazy zapłaty wydane w postępowaniu upominawczym na rzecz L. Z. (1) k. 2052-2056.

Postanowieniem z dnia 03 marca 2015r. w sprawie I C 157/13 z powództwa A. S. i L. Z. (1) o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 23 czerwca 2010r., sygn. akt I Nc 34/10, tut. Sąd uwzględnił wniosek powodów o udzielenie zabezpieczenia i zawiesił, m.in., toczące się przeciwko L. Z. (1) postępowania egzekucyjne w sprawach KM (...), (...) i KM (...).

Dowód: akta I C 157/13 – postanowienie tut. Sądu z dnia 03.03.2015r., k. 430-

431.

W piśmie z dnia 10.04.2015r. Kierownik Biura Powiatowego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w L. zaświadczył, że pozwany L. Z. (1) na dzień 10.04.2015r. nie jest dłużnikiem Agencji.

Z kolei, z pisma ZUS Oddział w L. w piśmie z dnia 10.04.2015r. wynika, że pozwany nie figuruje w Rejestrze Płatników Składek (...).

Dowód: pisma z dnia 10.04.2015r. k. 2059-2060.

Sąd zważył, co następuje:

Powód, po ostatecznym sprecyzowaniu żądania, wniósł o zasądzenie od L. Z. (1) kwoty 597.800zł z odsetkami co do kwoty 525.000zł od dnia 01.10.2010r. oraz od kwoty 72.800zł z odsetkami od dnia 08.07.2010r. do dnia zapłaty. W stosunku do J. S. (1) domagał się natomiast uznania za bezskuteczną umowy darowizny z dnia 09.06.2011r. środków pieniężnych w wysokości 660.000zł.

Na wstępie, zwrócić należy uwagę, iż nie zasługiwał na uwzględnienie wniosek pozwanego L. Z. (1), zgłoszony w piśmie z dnia 27 października 2014r. o odrzucenie w stosunku do niego pozwu na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c., wobec prawomocnego osądzenia sprawy toczącej się przed Sądem Okręgowym w Jeleniej Górze, sygn. akt I C 250/11 z powództwa M. K. (1) przeciwko W. G. i E. G. o stwierdzenie nieważności czynności prawnej i pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego. Przepis art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. stanowi, że sąd odrzuci pozew jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa została już prawomocnie osądzona. Powyższe nie zachodzi w niniejszym postępowaniu, albowiem pozwany L. Z. (1) nie był stroną w sprawie I C 250/11, nadto przedmiot żądania był inny, bowiem dotyczył stwierdzenia nieważności czynności prawnej i pozbawienia wykonalności tytułu

wykonawczego. Obecnie natomiast powód domaga się zasądzenia od pozwanego określonej kwoty pieniężnej za wyrządzoną mu przez pozwanego szkodę. Tym samym, argumentacja pozwanego jest całkowicie bezzasadna. W sprawie Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze, sygn. akt I C 250/11 i w sprawie niniejszej nie występuje bowiem tożsamość roszczenia ani stron. Przechodząc do meritum Sąd uznał, że powództwo w stosunku do L. Z. (1) zasługiwało na uwzględnienie w całości. Podstawą żądań skierowanych przeciwko pozwanemu było twierdzenie powoda, że mimo odwołania L. Z. (1) pełnomocnictwa udzielonego przez ojca powoda, M. K. (2), pozwany zawarł bez jego wiedzy i wbrew jego woli umowy z dnia 07.07.2010r. i z dnia 29.07.2010r., przez co wyrządził powodowi szkodę w łącznej wysokości 597.800zł. Ponadto, umowa z dnia 07.07.2010r. została zawarta, mimo braku upoważnienia pozwanego do składania oświadczeń woli o rozwiązywaniu umów.

Okolicznością bezsporną w niniejszej sprawie było to, że M. K. (2), pełnomocnik powoda M. K. (1), posiadający upoważnienie do udzielania dalszych pełnomocnictw, w dniu 11 grudnia 2007r. udzielił pełnomocnictwa substytucyjnego L. Z. (1) do reprezentowania M. K. (1), R. K. oraz K. K. (1), m.in. do dokonywania w ich imieniu czynności notarialnych, w tym zawierania umów własności, przeniesienia własności, przedwstępnych umów sprzedaży. Do Sądu zatem należało ustalenie czy ww. pełnomocnictwo zostało odwołane i czy poprzez zawarcie umów z dnia 07.07.2010r. i z dnia 29.07.2010r. pozwany wyrządził powodowi szkodę.

Stosownie do treści art. 101 § 1 k.c., pełnomocnictwo może być w każdym czasie odwołane, chyba że mocodawca zrzekł się odwołania pełnomocnictwa z przyczyn uzasadnionych treścią stosunku prawnego będącego podstawą pełnomocnictwa.

Odwołanie pełnomocnictwa jest jednostronną czynnością prawną, która dochodzi do skutku przez złożenie przez mocodawcę oświadczenia woli o odwołaniu pełnomocnictwa. Oświadczenie takie może być złożone pełnomocnikowi lub osobie trzeciej, z którą miał on dokonać czynności prawnej (por. Komentarz do Kodeksu cywilnego T. I red. Pietrzykowski 2015 wyd. 8/Pazdan, Legalis). Staje się skuteczne z chwilą dojścia do pełnomocnika w taki sposób, że mógł on się zapoznać z jego treścią. Dla odwołania pełnomocnictwa nie jest wymagana szczególna forma; zatem oświadczenie takie może zostać złożone w dowolnej formie.

Z zeznań stron złożonych w niniejszej sprawie wynika, że współpraca pomiędzy L. Z. (1) a M. K. (2) została nawiązana w 2006r. Relacje stopniowo zacieśniały się, czego konsekwencją było udzielenie pozwanemu przez M. K. (2) (upoważnionego z kolei do działania, m.in. w imieniu powoda) szerokiego pełnomocnictwa do reprezentowania członków rodziny K.. Z treści pełnomocnictwa jednakże nie wynikało upoważnienie do składania w imieniu mocodawców oświadczeń o rozwiązywaniu umów. Z materiału dowodowego z zebranego w niniejszej sprawie jednoznacznie przy tym wynika, że umowy objęte niniejszym pozwem zostały zawarte po odwołaniu L. Z. (1) udzielonego pełnomocnictwa.

Jak wynika z zeznań M. K. (1) i pozwanego M. K. (2), w 2009r. relacje między rodziną K. a L. Z. (1) uległy pogorszeniu. Pozwany M. K. (2) utracił zaufanie do L. Z. (1), który zachowywał się nieuczciwie w stosunku do mocodawcy. Konsekwencją powyższego, było odwołanie L. Z. (1) pełnomocnictwa udzielonego mu w dniu 11 grudnia 2007r. Sąd nie tracił z pola widzenia okoliczności, iż M. K. (1) i M. K. (2) są osobami bliskimi, nadto zainteresowanymi w rozstrzygnięciu sprawy na korzyść powoda. Niemniej jednak, zeznania wymienionych są jasne i logicznie ze sobą korespondujące. Zarówno M. K. (1) jak i M. K. (2) wielokrotnie byli przesłuchiwani na okoliczność odwołania L. Z. (1) pełnomocnictwa, nie tylko w niniejszej sprawie ale także w szeregu innych postępowaniach, które toczą się przed innymi sądami. Zeznania wymienionych cechują się stanowczością i są konsekwentne, nadto korespondują z materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie. Przede wszystkim zaś z dołączonym do pozwu zdjęciem wiadomości sms z dnia 26.09.2009r., w którym M. K. (2) oświadczył wobec L. Z. (1), iż cofa wszystkie udzielone mu pełnomocnictwa w imieniu swoich dzieci, m.in. M. K. (1) i wszystkie inne do występowania w ich imieniu. Zauważyć przy tym należy, iż telefon, z którego została wysłana powyższa wiadomość tekstowa został okazany sądowi w toku postępowania w sprawie I C 56/11. W telefonie tym znajdowała się wiadomość sms o odwołaniu L. Z. (1) pełnomocnictwa, z informacją, że została ona wysłana w dniu 26.09.2009r. na nr (...) (por. uzasadnienie wyroku z dnia 04.06.2013r., sygn. akt I C 56/11). Nadto, z konta B. M. (1) - (...) w dniu 26 września 2009r. M. K. (2) wysłał na

adres, którym posługiwał się L. Z. (1) (...), wiadomość e-mail, w której M. K. (2) oświadczył, że w ślad za wysłanym sms, cofa wszystkie pełnomocnictwa udzielone L. Z. (1) udzielone mu w imieniu jego dzieci, m.in. M. K. (1), przy czym dotyczy to wszystkich pełnomocnictw, zarówno zwykłych jak i notarialnych.

Sąd nie dał wiary L. Z. (1), który twierdził, że adres (...) nie jest jego adresem mailowym, gdyż posługiwał się adresem: (...) Zauważyć bowiem należy, że z informacji właściciela portalu internetowego, zawartej w piśmie z dnia 11.01.2012r. wynika, że pozwany posługiwał się adresem poczty elektronicznej: (...) (k. 281 akt I C 56/11). Z wymienionego pisma wynika, że konto zostało założone w dniu 26.10.2006r., a data ostatniego połączenia www. to 19.12.2011r., godz. 12:53:58.

Twierdzeniom pozwanego we wskazanym zakresie przeczy także treść pisma z dnia 09.06.2010r., wysłanym na adres: L. Z. (1), ul. (...) w L., którego pisma pozwany nie odebrał i wróciło ono do adresata po dwukrotnym awizowaniu. Nie zasługują przy tym na wiarę twierdzenia L. Z. (1), iż nie mógł odebrać ww. pisma, ponieważ nie mieszkał pod tym adresem. Zwrócić bowiem należy uwagę, że pozwany stale posługiwał się adresem ul. (...) w L., w tym także przy zawieraniu objętych niniejszym pozwem aktów notarialnych z dnia 07.07.2010r. i z dnia 29.07.2010r., jak również szeregu innych czynności notarialnych dokonywanych w imieniu rodziny K. (np. akt notarialny z dnia 01.03.2010r. k. 839-841, czy akt notarialny z dnia 14.05.2010r. k. 842-844). Wreszcie, znamienne jest, że L. Z. (1) posługiwał się ww. adresem także w pismach procesowych w niniejszej sprawie, w tym w odpowiedzi na pozew (k. 209).

O tym, że L. Z. (1) wiedział o odwołaniu mu pełnomocnictwa świadczy dodatkowo okoliczność, iż we wrześniu 2009r., po rozmowie z M. K. (2), który zdecydował o zakończeniu współpracy z pozwanym, L. Z. (1) odnotował tą okoliczność w prowadzonym przez siebie notatniku dotyczącym jego współpracy z ojcem powoda, zwrotem: „koniec współpracy”. Okoliczność powyższą przyznał na rozprawie sam L. Z. (1), który jednakże twierdził, iż zwrot powyższy dotyczył zakończenia współpracy na dotychczasowych zasadach. Sąd jednakże nie dał temu wiary, albowiem twierdzenia te pozostają w sprzeczności z zebrany materiał dowodowy, a okoliczność powyższa świadczy tylko o eskalacji konfliktu M. K. (2) z L. Z. (1), co ostatecznie doprowadziło do odwołania pozwanemu udzielonego pełnomocnictwa.

Twierdzenia powoda pośrednio znajdują również oparcie w materiale dowodowym w protokołach rozpraw w sprawach: I C 750/10, I Cupr 257/10, I C 797/10, I Cupr 252/10. Treść ww. dowodów nie pozostawia wątpliwości, iż w 2010r. stosunki M. K. (2) i L. Z. (1) już nie były dobre i występowały pomiędzy nimi animozje dotyczące wzajemnych rozliczeń finansowych.

W świetle przedstawionych okoliczności, nie ulega zatem wątpliwości, że umowy, których dotyczy pozew o zapłatę zostały zawarte przez L. Z. (1) już po wygaśnięciu jego umocowania.

Tym samym, Sąd nie podzielił twierdzeń pozwanego L. Z. (1), iż udzielone mu pełnomocnictwo zostało odwołane przez M. K. (2) dopiero w sierpniu 2010r. Za powyższym, zdaniem pozwanego, miałyby przemawiać to, że jeszcze w 2009r. i 2010r. po rzekomym (jak to określa), odwołaniu mu pełnomocnictwa, reprezentował poszczególnych członków rodziny K. przy dokonywaniu kolejnych czynności notarialnych. Zdaniem, L. Z. (1), okoliczność, że powód skarży tylko niektóre z tych czynności świadczy o jego wybiórczym podejściu do działań pozwanego. Pozwany powoływał się również na okoliczność, iż w dacie 02.11.2009r. otrzymał on od spółki (...) Sp. z o.o. w S., w której udziały posiadają M. i R. K., pełnomocnictwo do m.in. sprzedaży udziału tej spółki. Pozwany dołączył ponadto pełnomocnictwo A. J. (1), członka rodziny K., który miał upoważnienie m.in. do konta powoda. Zdaniem pozwanego, powód dopiero w sierpniu 2010r. wypowiedział mu pełnomocnictwo, o czym świadczy treść wiadomości e-mail przesłanej przez powoda notariusz J. N..

Odnosząc się do powyższych twierdzeń, pozwany M. K. (2) na rozprawie w dniu 20 marca 2015r. wyjaśnił, że nie wszystkie akty notarialne zawarte przez L. Z. (1) w imieniu członków rodziny K. po odwołaniu pozwanemu pełnomocnictwa wiązały się ze szkodą dla powoda. Tych zatem czynności notarialnych powód nie skarżył. W ocenie Sądu, wyjaśnienie to jest wiarygodne i logiczne. Tym samym, okoliczność, iż L. Z. (1) dokonywał po odwołaniu mu pełnomocnictwa we wrześniu 2009r. dalszych czynności notarialnych w imieniu powoda, nie świadczy o tym, że pełnomocnictwo nie zostało mu wcześniej odwołane. Tym bardziej, że twierdzeniom pozwanego przeczy

wymienione wcześniej dowody. O braku odwołania pełnomocnictwa nie świadczy również fakt, iż pozwany otrzymał pełnomocnictwo od spółki (...) do reprezentowania jej w sprawie zbycia udziałów spółki. Tym bardziej, iż pozwany M. K. (2) na rozprawie w dniu 20 marca 2015r. wyjaśnił, że poinformował prezesa spółki o wypowiedzeniu L. Z. (1) pełnomocnictwa, a sama decyzja do upoważnienia L. Z. (1) do reprezentowania spółki należała do jej prezesa i jej podjęcie nie było zależne od M. K. (2). Podobne uwagi należy odnieść do pełnomocnictwa A. J.. Ewentualna bowiem wola współpracy wymienionego z pozwanym, nie świadczy o tym, że taką wolę wyrażał również powód. Odnośnie natomiast pisma notariusz J. N. z dnia 15.12.2011r., zwrócić należy uwagę, że przywołana w nim treść wiadomości przesłanej notariuszowi przez M. K. (1) wskazuje na to, że pismo to zostało wysłane w obawie, że L. Z. (1), mimo uprzedniego odwołania pełnomocnictwa, w dalszym ciągu będzie zawierał umowy w imieniu powoda. Świadczy o tym treść słów: „W przypadku próby podjęcia przez Pana L. Z. (1) zawarcia aktu notarialnego o powyższe pełnomocnictwa, prosimy o niezwłoczny kontakt (...)”. Niezależnie od powyższego, przypomnieć należy, że oświadczenie o odwołaniu pełnomocnictwa staje się skuteczne z chwilą dojścia do pełnomocnika w taki sposób, że mógł on się zapoznać z jego treścią. Z przedstawionych wyżej dowodów jednoznacznie natomiast wynika, że odwołanie pełnomocnictwa L. Z. (1) nastąpiło przed zawarciem umów objętych niniejszym pozwem, niezależnie od późniejszych pism wysyłanych przez powoda do notariuszy z informacją o tym fakcie.

Sąd nie tracił z pola widzenia okoliczności, że w pismach z dnia 28 listopada 2011r. oraz w piśmie z dnia 11.08.2014r., L. Z. (1) skierował zapytania do kilku kancelarii notarialnych, jak również Izby Notarialnej we W. oraz Agencji Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy we W. czy członkowie rodziny K., w tym M. K. (1) i M. K. (2), informowali kancelarię bądź Izbę Notarialną o odwołaniu pełnomocnictwa L. Z. (1). W odpowiedzi, pozwany został poinformowany, że nie zostały odnotowane pisma dotyczące odwołania pełnomocnictwa L. Z. (1).

Jednakże, jakkolwiek powyższe może świadczyć o braku profesjonalizmu M. K. (2), który z dużym opóźnieniem poinformował kancelarie o odwołaniu pełnomocnictwa, to jednak okoliczność powyższa nie czyni twierdzeń pozwanego L. Z. (1) wiarygodnymi. Tym bardziej, iż z treści pisma notariusz J. N. z dnia 15.12.2011r. wynika, że pismo M. K. (1) o odwołaniu pełnomocnictwa L. Z. (1) miało na celu powiadomienie kancelarii o dokonaniu już powyższej czynności i nie stanowiło samej czynności odwołania pełnomocnictwa.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności, Sąd nie dał wiary pozwanemu L. Z. (1), że pełnomocnictwo zostało mu odwołane dopiero w sierpniu 2010r.

W świetle okoliczności niniejszej sprawy niewątpliwie jest, iż objęta niniejszym pozwem umowa przeniesienia własności z dnia 29.07.2010r. pomiędzy L. Z. (1), działającym w imieniu powoda a W. G. i E. G. została zawarta już po odwołaniu pozwanemu pełnomocnictwa. Na mocy wskazanego aktu notarialnego, L. Z. (1) nabył w imieniu i na rzecz M. K. (1) nieruchomości położone w gminie K. oraz w O. za sumę znacznie przekraczającą ich wartość, bowiem za kwotę 770.000zł. Jednocześnie, przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe nie dało podstaw do uznania za wiarygodne wyjaśnień L. Z. (1), który w toku sprawy twierdził, że warunki umowy z dnia 29.07.2010r. zostały uprzednio ustalone z M. K. (2).

Zwrócić należy uwagę, że przed Sądem Okręgowym w Jeleniej Górze w sprawie I C 250/11 toczyło się postępowanie z powództwa M. K. (1) przeciwko W. G. i E. G. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego i ustalenie nieważności umowy sprzedaży z dnia 29.07.2010r. zawartej pomiędzy L. Z. (1) w imieniu M. K. (1) a małżonkami G.. Powództwo zostało finalnie oddalone, wobec ustalenia, że W. G. i E. G. nie wiedzieli, że L. Z. (1) działał bez umocowania. Pomimo powyższego, zebrany w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie dał podstawy do ustalenia, że działanie L. Z. (1) było nieuczciwe a zawarcie umowy z małżonkami G. miało miejsce po odwołaniu pozwanemu pełnomocnictwa. Orzeczenie zapadłe w sprawie I C 250/11 niewątpliwie zatem otworzyło powodowi drogę do roszczeń przeciwko L. Z. (1).

Jednocześnie, materiał dowodowy zgromadzony w niniejszym postępowaniu nie daje podstaw do uznania za wiarygodne twierdzeń L. Z. (1), który w toku postępowania wskazywał, że M. K. (2) uzgodnił z W. G. i E. G. warunki przedmiotowej umowy, a jej zawarcie było ze strony L. Z. (1) „czynnością techniczną”, opierającą się na uprzednich ustaleniach zainteresowanych.

Faktem jest, że M. K. (1) w przeszłości był zainteresowany zakupem nieruchomości od małżonków G.. W tym celu, za pośrednictwem swojego ojca, w dniu 14 października 2008r., zawarł z W. G. i E. G. przedwstępną umowę sprzedaży nieruchomości. Zauważyć jednakże należy, że umowa ta dotyczyła tylko nieruchomości położonej w O., przy czym w umowie wskazano, że nieruchomości składa się z trzech działek i ustalono cenę na kwotę 290.000zł. Ponadto, w piśmie z dnia 24.11.2010r., skierowanym do małżonków G., powód, za pośrednictwem ojca, złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy przedwstępnej z dnia 14.10.2008r. Z powyższego jednoznacznie wynika, że ewentualne ustalenia stron dotyczyły tylko nieruchomości w O., przy czym cena wynosiła 290.000zł za trzy działki, natomiast w umowie z dnia 29.07.2010r. była to kwota 390.000zł za dwie działki. Twierdzenia powoda znajdują ponadto oparcie w treści pisma z dnia 28.01.2011r. skierowanego do małżonków G. (k. 38-39), w którym M. K. (1) jednoznacznie oświadczył, że nie potwierdza czynności z dnia 29.07.2010r. dokonanej w jego imieniu przez L. Z. (1) i uważa ww. umowę za niezawartą. Ponadto, w liście do małżonków G., M. K. (2) wskazał, że nieruchomość w O. została przez nich sprzedana za cenę dwukrotnie wyższą niż jej cena rynkowa (k. 542). Wreszcie o braku akceptacji ze strony powoda faktu zawarcia umowy z dnia 29.07.2010r., jak również jej treści świadczy okoliczność, że wytoczył on – o czym była mowa wyżej - przeciwko małżonkom G. powództwo o pozbawienie wykonalności ww. aktu notarialnego oraz ustalenie nieważności ww. umowy w sprawie I C 250/11.

Sąd miał na uwadze, że słuchany w niniejszej sprawie W. G. podał, że treść umowy z dnia 29.07.2010r. ustalili uprzednio z M. K. (2), jako pełnomocnikiem M. K. (1). Nie należy jednakże tracić z pola widzenia okoliczności, że W. G. jest zainteresowany w tej kwestii, ponadto – jak sam zeznał – pozostaje w konflikcie z M. K. (1). Należy jednak zwrócić uwagę, że z zeznań W. G. wynika, że ceny nieruchomości określone w spornej umowie nie dotyczyły żadnych innych rozliczeń niż kupno tych nieruchomości. Powyższe pozostaje w sprzeczności z twierdzeniami L. Z. (1), który wskazywał, że w cenie za nieruchomości w O. i K. miało zawierać się rozliczenie M. K. (2) i W. G. za projekt instalacji kosmicznej, które ten ostatni wykonał na zlecenie M. K. (2), która miała powstać we W.. Niezależnie jednak od powyższego, zauważyć należy, że zarówno świadek jak i L. Z. (1) nie wyjaśnili okoliczności związanej z ewentualnym wykonaniem ww. instalacji, odmawiając odpowiedzi na pytania Sądu. M. K. (2) natomiast kategorycznie zaprzeczył, aby zlecał wykonanie W. G. wykonanie instalacji kosmicznej, podając, że nie wie na czym miałyby ona polegać.

Twierdzenia powoda znajdują również pośrednio oparcie w dowodach w postaci protokołu rozprawy z dnia 26 marca 2013r. w sprawie I C 56/11, w której jeden ze świadków wskazywał na sposób działania pozwanego, który w odpowiedzi na wezwanie do zwrotu użyczonych pieniędzy zaproponował świadkowi zakup ziemi, okazując dwie umowy in blanco podpisane nazwiskiem (...) (protokół rozprawy z dnia 26.03.2013r. w sprawie I C 56/11, k. 678). Powyższe dodatkowo wskazuje i potwierdza nieuczciwy sposób działania L. Z. (1) wobec powoda M. K. (1), reprezentowanego przez ojca M. K. (2).

Mając na uwadze przedstawione okoliczności, Sąd nie dał wiary L. Z. (1), iż zawierając umowę z dnia 29 lipca 2010r., na mocy której zakupił od małżonków G. w imieniu M. K. (1) nieruchomości w O. i K. za łączną kwotę 770.000zł, działał za wiedzą i zgodą powoda i na podstawie ustaleń dokonanych między działającym w imieniu powoda M. K. (2) a W. G. i E. G..

Niewątpliwie przy tym, L. Z. (1), zawierając w imieniu powoda umowę z dnia 29.07.2010r., wyrządził mu swoim działaniem szkodę. Z zebranych dowodów jednoznacznie bowiem wynika, że cena nieruchomości w O. i K. wskazana w akcie notarialnym z dnia 29.07.2010r. została znacząco zawyżona. Powyższe jednoznacznie wynika z wydanych w niniejszej sprawie opinii biegłych rzeczoznawców dotyczących wartości nieruchomości w K. w postaci działki nr (...), położonej w K. wraz z udziałem w wysokości 1/10 części w działce nr (...), zapewniającej dostęp do drogi publicznej oraz nieruchomości w O. składającej się z działki zabudowanej nr (...). Odnośnie pierwszej nieruchomości, biegły K. J. w wydanych przez siebie opiniach – zasadniczej z dnia 10.11.2010r. oraz uzupełniającej z dnia 25.12.2014r. wskazał, że jej wartość to 135.000zł, natomiast biegła M. S. w opinii zasadniczej z dnia 05.01.2015r. i uzupełniającej z dnia 18.03.2015r., określiła wartość nieruchomości w O. na kwotę 110.000zł.

W ocenie Sądu, opinie biegłych sądowych wydane w niniejszej sprawie są jasne, logiczne i wyczerpująco odpowiadają na pytania Sądu. Biegli w sposób czytelny przedstawili dokonany zastosowany przez siebie sposób wyceny

nieruchomości w O. i K., wyciągając z dokonanych badań logiczne wnioski i przekonująco je uzasadniając. Zdaniem Sądu, brak jakichkolwiek podstaw do podważania zarówno profesjonalizmu biegłych, jak również wiarygodności wydanych przez nich opinii.

W zastrzeżeniach pod adresem opinii zasadniczej biegłego sądowego K. J., L. Z. (1) w piśmie z dnia 08.12.2014r. zarzucił, że, ustalając wartość nieruchomości w K., biegły wziął pod uwagę także nieruchomości położone w innych miejscowościach, podczas gdy powinien ograniczyć się tylko do K.. Ponadto, zdaniem pozwanego, biegły niezasadnie uznał, że położenie działki z uwagi odległości od centrum miejscowości jest „gorsze”. Zdaniem pozwanego, dokonany przez biegłego sposób wyceny jest wadliwy, bowiem niezasadnie przyjął, że strony umowy z dnia 29.07.2010r. były niezależne, podczas gdy w istocie pomiędzy małżonkami G. a M. K. (1) doszło do ustaleń, których efektem była umowa z dnia 29.07.2010r. dotycząca sprzedaży nieruchomości w K. i O.. Ponadto, w piśmie z dnia 15.12.2014r. wskazał, że opinia biegłego jest nierzetelna a porównanie jej z opinią prywatną rzeczoznawcy załączoną przez powoda nasuwa wniosek, że zaniżenie wartości nieruchomości było celowe.

Pozwany J. S. (1) w piśmie z dnia 08.12.2014r. twierdził natomiast, że teren, w którym położona jest nieruchomość w K. jest bardzo atrakcyjny i mimo spadku cen w badanym okresie, dalej taki pozostał. Ponadto, zdaniem pozwanego, działki wybrane do dokonania porównania różnią się od wycenianej nieruchomości, co czyni wnioski opinii nieadekwatnymi. Podobnie jak L. Z. (1), J. S. (1) zakwestionował też trafność uznania przez biegłego, że położenie wskazanej nieruchomości jest gorsze uwagi na odległość od centrum.

W odpowiedzi, biegły K. J., w opinii uzupełniającej z dnia 25.12.2014r. wyczerpująco odpowiedział na zarzuty pozwanych, wskazując, że wprawdzie gmina K. jest terenem dogodnie położonym, niemniej jednak przy wycenie nieruchomości należało uwzględnić jej odległość od centrum, jak również to, że na dzień wyceny, w najbliższym jej sąsiedztwie przeważały tereny niezabudowane. Ponadto, biegły wyjaśnił, że do metody korygowania ceny średniej wybiera się kilkanaście nieruchomości, które były przedmiotem obrotu i znane są ich ceny transakcji. Jednocześnie, biegły nieruchomości przyjęte do porównania są zbliżone do nieruchomości wycenianej ze względu na stan prawny, przeznaczenie, sposób korzystania etc., a nadto mają dostęp do drogi publicznej. W ocenie Sądu, wskazana opinia jest jasna i zupełna i w sposób logiczny odnosi się do zarzutów pozwanych. Biegły podkreślał zasadność zastosowanie przyjętej metody wyceny, wyjaśniając przy czym jej istotę. Tym samym, Sąd nie podzielił także zarzutów pozwanego J. S. (1) zawartych w piśmie z dnia 05.02.2015r. Pozwany w istocie bowiem powtórzył uprzednio zgłaszane zastrzeżenia, które wobec wyczerpującej opinii uzupełniającej, stanowią jedynie polemikę z ustaleniami biegłego.

Za nieuzasadnione Sąd uznał także zastrzeżenia pozwanych pod adresem opinii biegłej sądowej M. S. Pozwany J. S. (1) w piśmie z dnia 12.02.2015r., podobnie jak w odniesieniu do opinii K. J., zarzucił, że cena działek w O. została zaniżona, wobec okoliczności, iż po pierwsze jest ona atrakcyjnie położona, a po drugie, także jej zabudowa charakteryzuje się określonymi walorami. Znajdujący się na nieruchomości budynek posiada bowiem instalację wodną, elektryczną, jest dwukondygnacyjny i posiada walory architektoniczne. Pozwany zarzucił, że biegła odnosiła się także do nieruchomości innych niż z gminy O..

Pozwany L. Z. (1) w piśmie z dnia 12.02.2015r. natomiast zarzucił, że biegła szacowała wartość nieruchomości, biorąc pod uwagę czas kiedy budynek był w stanie dewastacji. Ponadto pozwany wskazywał, że cena nieruchomości w O. została ustalona przez strony, co potem znalazło wyraz w treści umowy z dnia 29.07.2010r.

W odpowiedzi, biegła M. S. w opinii uzupełniającej z dnia 18.03.2015r. wskazała, że miejscowość O. znajduje się w powiecie (...), w gminie K., która ma walory znacznie niższe niż sama K., co biegła uwzględniła. Biegła nadto wskazała, że nie zawierała w opinii informacji, że nieruchomość posiada powierzchnię użytkową negatywnie wpływającą na jej wartość. Ponadto, podała, że do jej wyceny przyjęła stan nieruchomości na dzień 29.07.2010r., co było zgodne ze zleceniem Sądu. Zarówno, dokumentacja zdjęciowa jak i opis nieruchomości zostały sporządzone na dzień wizji lokalnej, jednakże sama wycena dotyczy daty 29.07.2010r. W ocenie Sądu, wskazana opinia jest jasna i zupełna i w sposób logiczny odnosi się do zarzutów pozwanych. Sąd nie znalazł żadnych podstaw do podważenia jej wiarygodności. Tym samym, całkowicie bezzasadne są zastrzeżenia podniesione pod jej adresem w piśmie L. Z. (1) z dnia 27.03.2015r.

Pozwany bowiem, powtarzając uprzednio zgłaszane zarzuty, w istocie wdał się jedynie w polemikę z ustaleniami biegłych.

Jednocześnie, zwrócić należy uwagę, iż podnoszona przez pozwanych – w kontekście wiarygodności opinii ww. biegłych – argumentacja dotycząca rzekomego ustalenia przez M. K. (1) i małżonków G. ceny nieruchomości w O. i K., jest po pierwsze sprzeczna z zebrany materiałem dowodowym (z którego jednoznacznie wynika, że takich ustaleń pomiędzy małżonkami G. a M. K. (1) czy M. K. (2) nie było), po drugie bezprzedmiotowa. Zadaniem biegłych było bowiem ustalenie wartości rynkowej ww. nieruchomości na dzień dokonania transakcji z dnia 29.07.2010r., bez względu na stanowiska stron w tej kwestii.

Opinii biegłego K. J. w żaden sposób nie podważa również raport z rejestru ceny nieruchomości na obszarze gminy K., w którym opisano nieruchomości będące przedmiotem transakcji w okresie od 01.01.2010r. do 31.12.2010r. Nie należy jednak tracić z pola widzenia, iż raport ten dotyczy nieruchomości różnego rodzaju i różnej wielkości i może stanowić jedynie dowód dokonania takich transakcji w stosunku do nieruchomości położonych w gminie K.. Nie sposób jednak, w oparciu o treść ww. raportu, wnioskować o wadliwość ustaleń biegłego rzeczoznawcy i, tym samym, o wartości wycenianej przez niego nieruchomości.

W konsekwencji, Sąd nie podzielił zarzutów pozwanych składanych pod adresem ww. opinii, przyjmując ich ustalenia za własne. Tym samym, uznać należało, że łączna wartość nieruchomości sprzedanych przez W. G. M. K. (1) wynosiła 245.000zł. Mając zatem na uwadze, że L. Z. (1), na mocy aktu notarialnego z dnia 29.07.2010r., kupił w imieniu M. K. (1) nieruchomości w O. i K. za łączną kwotę 770.000zł, różnica ww. kwot, tj. 525.000zł, stanowi wysokość odszkodowania należnego powodowi od L. Z. (1). W takiej bowiem wysokości pozwany wyrządził szkodę M. K. (1). Należy bowiem zauważyć, iż kwota 770.000zł została od powoda M. K. (1) wyegzekwowana w toku egzekucji prowadzonej z wniosku małżonków G. (przy czym, w tym miejscu należy podkreślić, że Sąd nie dysponuje już obecnie aktami sprawy egzekucyjnej toczącej się z wniosku małżonków G. przeciwko M. K. (1), wobec konieczności dokonania zwrotu akt. Jednakże, w toku postępowania, Sąd zapoznał się z treścią zawartej w nich dokumentacji).

Podstawą odpowiedzialności L. Z. (1) jest zatem art. 415 k.c., zgodnie z którym, kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. W świetle przedstawionych wyżej okoliczności, nie budzi wątpliwości, iż przesłanki odpowiedzialności pozwanego za szkodę wyrządzoną zawarciem umowy z dnia 29.07.2010r. zostały w niniejszej sprawie spełnione. Niewątpliwie bowiem pozwany ponosi winę za wyrządzoną powodowi szkodę, a między tą szkodą a jego działaniem zachodzi adekwatny związek przyczynowy.

W świetle przedstawionych dowodów i okoliczności, bezzasadne okazały się twierdzenia L. Z. (1), że to w istocie M. K. (2) wyrządził powodowi M. K. (1) szkodę przekraczając zakres udzielonego mu pełnomocnictwa. Przeciwno tym twierdzeniom przeczą nie tylko stanowcze i konsekwentne zeznania zarówno powoda jak i M. K. (2), ale także z treści opisanego wyżej listu M. K. (2) do małżonków G., w którym pozwany wyraźnie zaznaczył, że L. Z. (1) działał w imieniu powoda już po odwołaniu mu pełnomocnictwa i nie ustalał ceny nieruchomości będących przedmiotem umowy z dnia 29.07.2010r. ani z powodem ani z M. K. (2). Powyższemu twierdzeniu przeczą także ustalenia w sprawie I C 250/11, toczącej się przed Sądem Okręgowym w Jeleniej Górze, z których jednoznacznie wynikało, że to L. Z. (1) zachował się w stosunku do powoda nielojalnie i nieuczciwie. Dowody powyższe zostały szczegółowo omówione we wcześniejszej części uzasadnienia i nie ma potrzeby dokonywania ponownej ich oceny.

Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził od pozwanego L. Z. (1) na rzecz M. K. (1) kwotę 525.000zł oraz – na podstawie art. 481 § 1 k.c. -ustawowe odsetki od dnia 01 października 2010r., tj. od dnia następującego pod dniem, do którego L. Z. (1) poddał powoda egzekucji w akcie notarialnym z dnia 29.07.2010r.

Odnosnie natomiast pozwanego M. K. (2), powództwo należało oddalić, o czym Sąd orzekł w pkt III wyroku. Jednocześnie, odnosząc się do wniosku pozwanego, wskazać należy, iż brak było podstaw do umorzenia co do niego postępowania, bowiem wezwanie go do udziału w sprawie w charakterze pozwanego, skutkowało koniecznością

dokonania oceny zarzutów podniesionych pod adresem pozwanego przez L. Z. (1) i merytorycznym rozpoznaniem sprawy.

Za uzasadnione Sąd uznał także żądanie powoda dotyczące zasądzenia na jego rzecz kwoty 72.800zł. Z zebranego materiału dowodowego jednoznacznie bowiem wynika, że L. Z. (1), nie mając do tego umocowania, w akcie notarialnym z dnia 07.07.2010r., działając w imieniu powoda, złożył oświadczenie o rozwiązaniu przedwstępnej umowy sprzedaży zawartej pomiędzy M. K. (1) a J. K., w której J. K. zobowiązał się do sprzedaży powodowi niezabudowanej nieruchomości położonej w G.. W tym samym akcie notarialnym przedmiotowa nieruchomość została sprzedana przez J. K. B. Ś.. Zauważyć należy, że L. Z. (1) nie posiadał upoważnienia do dokonywania w imieniu powoda czynności polegających na rozwiązywaniu umów. Jakkolwiek pełnomocnictwo substytucyjne udzielone mu przez M. K. (2) było bardzo szerokie, to jednak nie dawało ono uprawnienia do składania w imieniu powoda oświadczeń o rozwiązywaniu umów.

Okoliczność przystąpienia przez L. Z. (1) do aktu notarialnego z dnia 07.07.2010r. potwierdzają także zeznania J. K., notariusza M. K. (3), przed którym dokonano przedmiotowej czynności notarialnej, jak również B. M. (2), konkubenta B. Ś., który potwierdził okoliczności zawarcia ww. umowy, wskazując, że w transakcji pośredniczył L. Z. (1), działający w imieniu M. K. (1). W ocenie Sądu, zeznania powyższych świadków w całości zasługują na wiarę, albowiem są jasne, logiczne i zupełne. Jednocześnie, świadkowie nie mieliby żadnego interesu w zeznawaniu nieprawdy.

W przedmiotowym akcie notarialnym L. Z. (1), w imieniu M. K. (1), oświadczył, że otrzymał od J. K. zwrot zadatku w wysokości 72.800zł. Jak zgodnie zeznali M. K. (1) i M. K. (2), L. Z. (1) otrzymał ww. kwotę od M. K. (2), który uprzednio otrzymał podaną sumę od M. K. (1), na poczet zadatku przy zawarciu umowy przedwstępnej z J. K.. L. Z. (1) nie przedstawił przy tym żadnych dowodów (np. pokwitowania odebrania od niego przez powoda bądź M. K. (2) kwoty 72.800zł) na okoliczność, by kwotę powyższą zwrócił powodowi. Wprawdzie w toku postępowania, L. Z. (1) powoływał się na zapis w swoim notatniku, o treści 150.000zł, R.- G.+K., jednakże ostatecznie notatka powyższa nie stanowi, w ocenie Sądu, dowodu na przekazanie M. K. (2) kwoty 72.800zł. Tym bardziej, iż koło omawianego zapisu figuruje data 28 grudnia 2008r., a przedmiotowy zadatek został przez L. Z. (1) odebrany w dniu 07.07.2010r. Z powyższego zapisu nie wynika także, by kwota 72.800zł została wyłożona z jego własnych środków. Podobnie dotyczy to dowodów w postaci potwierdzeń wpłat, rozliczeń i rachunków oraz projektu podziału nieruchomości i wypisu z rejestru gruntu. Także okoliczność, iż postępowanie karne wobec L. Z. (1) o przywłaszczenie kwoty 72.800zł zostało umorzone, nie przemawia za uznaniem braku winy pozwanego. Powyższe świadczy bowiem jedynie o tym, iż nie zachodzą przesłanki do wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego. Nie świadczy to natomiast o tym, że L. Z. (1) rozliczył się z powodem co do kwoty 72.800zł.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności, Sąd także w tym zakresie uznał roszczenie powoda w stosunku do L. Z. (1) za uzasadnione. Pozwany bowiem nie przedłożył żadnych dowodów na poparcie podnoszonych zarzutów. Konsekwencją było zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 72.800zł, wraz z odsetkami ustawowymi na podstawie art. 481 § 1 k.c., od dnia 08.07.2010r., tj. po dniu następującym po dokonaniu czynności notarialnej z dnia 07.07.2010r., którą pozwany wyrządził powodowi szkodę. Także w tym przypadku, odpowiedzialność pozwanego opiera się na treści art. 415 k.c.

Należy przy tym podkreślić, że pełnomocnik, zgodnie z istotą pełnomocnictwa, który jest stosunkiem prawnym opartym na zaufaniu, powinien działać zgodnie z domniemaną wolą mocodawcy, a w każdym razie nie powinien podejmować czynności w imieniu mocodawcy sprzecznych z rzeczywistą lub domniemaną wolą, chociażby mieściły się one w zakresie udzielonego pełnomocnictwa. Takie działanie pełnomocnika, aczkolwiek formalnie poprawne, może być uznane za sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i powodować odpowiedzialność odszkodowawczą pełnomocnika wobec mocodawcy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2013r., II CSK 458/12, LEX nr 1324268).

Niewątpliwie zatem, swoim działaniem pozwany L. Z. (1) wyrządził powodowi M. K. (1) szkodę w łącznej wysokości 597.8000zł. Jednocześnie, między działaniem L. Z. (1) a powstałą szkodą, niewątpliwie zachodzi adekwatny związek przyczynowy.

Reasumując, w pkt I wyroku, Sąd zasądził od pozwanego L. Z. (1) na rzecz powoda M. K. (1) kwotę 597.8000zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 525.000zł od dnia 01 października 2010r. oraz od kwoty 72.800zł od dnia 08 lipca 2010r. do dnia zapłaty. Natomiast w stosunku do M. K. (2), powództwo należało oddalić, o czym Sąd orzekł w pkt III wyroku.

Odnośnie natomiast roszczenia powoda ze skargi pauliańskiej, Sąd uznał je za uzasadnione w części.

Podstawą roszczenia jest art. 527 Kodeksu cywilnego, który w § 1-3 stanowi, że gdy skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć (§1). Czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli skutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności (§2). Zgodnie z art. 528 k.c., jeżeli skutek czynności prawnej dokonanej przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie, wierzyciel może żądać uznania czynności za bezskuteczną, chociażby osoba ta nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli

W art. 527 § 3 i 529 k.c. ustawodawca przewidział domniemania, sprzyjające ochronie praw wierzyciela, mianowicie: jeżeli skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli oraz jeżeli w chwili darowizny dłużnik był niewypłacalny, domniemywa się, iż działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. To samo dotyczy wypadku, gdy dłużnik stał się niewypłacalny wskutek dokonania darowizny.

Skarga pauliańska chroni wierzyciela przed pokrzywdzeniem w wyniku dokonania przez dłużnika czynności prawnej, w następstwie której stał się on niewypłacalny lub stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem tej czynności. Przepis art. 527 k.c. przewiduje wyczerpującą listę przesłanek skargi, a ciężar dowodu spoczywa, co do zasady na wierzycielu. Z tym, że w razie spełnienia się przesłanek uzasadniających zastosowanie wyżej wskazanych domniemań prawnych, ciężar dowodu zostaje przeniesiony na pozwanego.

W ocenie Sądu, zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy daje podstawy do uznania, że zostały spełnione wszystkie przesłanki, pozwalające na uwzględnienie – co do zasady – powództwa o uznanie za bezskuteczną czynności darowizny dokonanej pomiędzy L. Z. (1) a J. S. (1).

W świetle przedstawionych okoliczności nie ulega wątpliwości, że powód posiada wobec pozwanego L. Z. (1) wierzytelność w łącznej wysokości 597.800zł, wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 525.000zł od dnia 01 października 2010r. oraz od kwoty 72.800zł od dnia 08 lipca 2010r. do dnia zapłaty. Przy czym wbrew twierdzeniom pozwanych, wierzytelność nie musi być wymagalna ani stwierdzona wyrokiem (por. II red. Pietrzykowski, 2015, wyd. 8/Popiołek, Legalis). Wierzytelność musi być natomiast zaskarżalna, tj. możliwa do dochodzenia przed sądem (por. A. Janiak, Komentarz do art. 527 k.c., Lex Omega). Niewątpliwie, wierzytelność powoda w niniejszej sprawie spełnia omawiane przesłanki.

Sąd nie dał wiary pozwanemu J. S. (1), że nie wiedział, że darowizna dokonana na jego rzecz przez L. Z. (1) może mieć wpływ na jego wypłacalność. Pozwany uzasadniał powyższe tym, iż jako student, był związany życiowo z uczelnią w O., a L. Z. (1) często podróżował, wyjeżdżając za granicę, ponadto regularnie przysyłał pozwanemu środki finansowe. Twierdzenia te nie korespondują z ustalonymi okolicznościami niniejszej sprawy, w szczególności z istniejącym po

jego stronie zaangażowaniem w działalność pomiędzy swoją rodziną a rodziną K., na co wskazywał w szczególności Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 24 czerwca 2014r. sygn. akt I ACa 532/14 (w sprawie I C 56/11). Należy także zwrócić uwagę, że pozwany wraz ze swoim ojcem dokonywał zakupu nieruchomości rolnych, zawierając umowy w formie aktów notarialnych z Agencją Nieruchomości Rolnych. Przy czym umowy te były zawierane przez pozwanych w marcu 2011r. (k. 1209-1227). Wreszcie, w ocenie Sądu, również sam stosunek bliskości między pozwanym J. S. (1) a jego ojcem L. Z. (1) (relacja syn-ojciec), prowadzi do wniosku, iż pozwany J. S. (1) doskonale zdawał sobie sprawę, że darowizna dokonana na jego rzecz w dniu 09.06.2011r., powiększy stan niewypłacalności L. Z. (1). Tym samym, twierdzenia pozwanego J. S. (1), są, w omawianym zakresie, niewiarygodne.

Niezależnie jednak od powyższego, przypomnieć należy, że jeżeli skutek czynności dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie, wierzyciel może żądać uznania ww. czynności za bezskuteczną nawet jeżeli osoba ta nie wiedziała i przy dołożeniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie zostały spełnione również przesłanki dotyczące działania dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli, jak również odnośnie niewypłacalności dłużnika skutek dokonania czynności prawnej objętej powództwem.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że przeciwko L. Z. (1) toczą się liczne postępowania egzekucyjne, m.in., w sprawach z wniosku R. K., która egzekwuje swą należność wynikającą z nakazu zapłaty z dnia 23 czerwca 2010r., I C 37/11. W toku tych postępowań nie została wyegzekwowana kwota należna wierzycielowi. Zauważyć należy, że w sprawie KM (...) ustalono, że egzekucja z rachunków bankowych L. Z. (1) jest bezskuteczna, nie ustalono także, by pozwany posiadał majątek ruchomy, z wyjątkiem samochodu osobowego C., jednakże nie zdołano ustalić miejsca położenia pojazdu. Bezskuteczne okazało się także zajęcie wierzytelności L. Z. (1) z tytułu dopłat rolnych w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, albowiem nie podlegają one zajęciu. Z ustaleń w sprawie KM (...) wynika, że L. Z. (1) pobiera zasiłek z MOPS w L.. Wprawdzie w toku egzekucji ustalono, że L. Z. (1) jest właścicielem nieruchomości położonej w miejscowości R., gm. R., jednakże nieruchomość ta została zlicytowana w lipcu 2015r. i sprzedana za kwotę jedynie 20.570zł. Okoliczności powyższe potwierdzają jednoznacznie załączone dokumenty ze sprawy KM (...), jak również postanowienie Sądu Rejonowego w Łobzie z dnia 16.07.2015r.

Odnośnie natomiast argumentacji pozwanego J. S. (1), iż w toku egzekucji w sprawie KM (...) ustalono, że L. Z. (1) posiada nieruchomość w miejscowości R., gm. G., zauważyć należy, że wymieniony składnik majątku został przez L. Z. (1) sprzedany na podstawie umowy zawartej pomiędzy nim a M. R. (1), działającym w imieniu swojego syna M. R. (2) i synowej K. R.. Okoliczność powyższą potwierdza jednoznacznie dołączony akt notarialny z dnia 09.06.2011r., dotyczący omawianej transakcji, nadto zeznania świadka K. R., które Sąd uznał za wiarygodne w całości, albowiem są one jasne i logiczne, a świadek nie miał interesu w składaniu nieprawdziwych zeznań.

O niewypłacalności L. Z. (1) świadczy także okoliczność, iż uchylał się on od złożenia wykazu majątku w sprawie przed Sądem Rejonowym w Legnicy VII Co 2276/11. Postępowanie to toczy się z jego udziałem od 2011r. Zostało wszczęte na wniosek R. K., która w toku postępowania w sprawie KM (...) nie mogła uzyskać zaspokojenia wierzytelności wobec L. Z. (1). W toku postępowania pozwany jednakże uchylał się od złożenia takiego wykazu. Nie skutkowały przy tym stosowane wobec niego środki przymusu, co w konsekwencji doprowadziło do zastosowania wobec niego tygodniowego aresztu na mocy postanowienia z dnia 24.08. 2015r.

Należy także zwrócić uwagę, iż w zasadzie od początku niniejszego postępowania Sąd dysponuje zawartymi w aktach sprawy I C 28/12 informacjami z Urzędu Skarbowego w L., z których wynika, że w latach 2009-2010 L. Z. (1) dokonał na rzecz pozwanego J. S. (1) wielomilionowych darowizn środków pieniężnych oraz innych wartościowych przedmiotów, jak nieruchomości czy pojazdy.

Sąd miał na względzie okoliczność, iż w sprawie egzekucyjnej KM (...) prowadzonej z wniosku J. S. (1) przeciwko R. K., L. Z. (1), jako trzeciodłużnik, uiszczył w kancelarii Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w J. D. B. kwotę 525.821,70zł, oświadczając, że jest to całość należności wierzytelności jaką był winny R. K. z tytułu nakazu

zapłaty Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 23 czerwca 2010r., sygn. akt I Nc 34/10. Powyższe nie świadczy jednakże o wypłacalności L. Z. (1), tym bardziej, iż uzyskana przez R. ww. kwota nie wyczerpuje całości jej należności wynikającej z przedmiotowego nakazu zapłaty.

Sąd nie tracił z pola widzenia okoliczności, że w toku procesu L. Z. (1) powoływał się na treść postanowienia tut. Sądu w sprawie I C 157/13 z powództwa L. Z. (1) i A. S. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego – nakazu zapłaty Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 23 czerwca 2010r., sygn. akt I Nc 34/10 o udzieleniu zabezpieczenia poprzez zawieszenie kilku toczących się przeciwko L. Z. (1) postępowań egzekucyjnych. Sądowi jednakże z urzędu znana jest okoliczność, że postanowienie to zostało zmienione przez Sąd Apelacyjny we Wrocławiu postanowieniem z dnia 02 czerwca 2015r. I ACz 1088/15. W orzeczeniu tym Sąd Apelacyjny stanął na stanowisku, że L. Z. (1) nie uprawdopodobnił roszczenia, w tym okoliczności, iż uiszczona przez niego kwota w sprawie KM (...) stanowi całość wierzytelności R. K..

O wypłacalności L. Z. (1) nie świadczy – wbrew jego twierdzeniom, że posiada on wierzytelności przeciwko członkom rodziny K. wynikające z nakazów zapłaty, które uzyskał na skutek powództw wytoczonych przeciwko nim w kwietniu 2015r. Nakazy zapłaty w dniu ich okazania były bowiem nieprawomocne, a pozwany w toku postępowania nie wykazał by na ich podstawie wszczął jakiegokolwiek postępowanie egzekucyjne. Powyższej oceny nie zmieniają także dołączone przez L. Z. (1) dokumenty w postaci umorzenia toczącego się przeciwko niemu skarbowego postępowania kontrolnego w zakresie źródeł pochodzenia majątku i dochodów, jak również dotyczące otrzymywanych przez niego dopłat z tytułu prowadzonej działalności rolniczej. Tym bardziej, iż dopłaty te nie podlegają zajęciu, co zostało stwierdzone w toku egzekucji KM (...).

Podobne uwagi należy odnieść do treści pism z dnia 10.04.2015r., dołączonych przez L. Z. (1), z których wynika, że L. Z. (1) nie jest dłużnikiem Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w L. oraz nie figuruje w Rejestrze Płatników Składek (...). Okoliczność, iż pozwany nie posiada zadłużenia wobec wymienionych instytucji nie świadczy bowiem, iż jest on dłużnikiem wypłacalnym. Tym bardziej, jeżeli z pozostałego materiału dowodowego zebranego w toku postępowania wynika, że L. Z. (1) nie dysponuje majątkiem pozwalającym na zaspokojenie wierzytelności M. K. (1).

Mając na uwadze przedstawione okoliczności, Sąd uznał, że L. Z. (1) jest dłużnikiem niewypłacalnym. Nie wskazał on bowiem ani jednego składnika majątku pozwalającego na zaspokojenie wierzytelności powoda. Jednocześnie, mając na uwadze przedstawione okoliczności, w szczególności, toczące się przeciwko L. Z. (1) liczne postępowania egzekucyjne, uchylenie się od złożenia wykazu majątku, dokonywanie wielomilionowych darowizn na rzecz swojego syna, w ocenie Sądu, nie ulega wątpliwości, iż L. Z. (1), dokonując na rzecz swojego syna darowizny środków pieniężnych w dniu 09 czerwca 2011r., co najmniej pozostawał w świadomości co do tego, że dokonując ww. czynności, działa z pokrzywdzeniem wierzycieli, albowiem zwiększa swoją niewypłacalność. O powyższym pośrednio świadczy również okoliczność, iż wspomniana darowizna została dokonana w tym samym dniu kiedy pomiędzy L. Z. (1) a M. R. (3) została zawarta umowa sprzedaży nieruchomości położonej w miejscowości R., na mocy której L. Z. (1) uzyskał określone środki finansowe.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności, Sąd uznał, że w niniejszej sprawie zostały spełnione wszystkie przesłanki, uzasadniające roszczenie z art. 527 k.c. Niemniej jednak, roszczenie powoda nie mogło być uwzględnione w całości.

W toku postępowania Sąd zwrócił się do Urzędu Skarbowego w L. z wnioskiem o udzielenie informacji odnośnie wszystkich darowizn otrzymanych przez J. S. (1) od A. S. i L. Z. (1) w latach od 2007 do 2011r., w szczególności darowizny z dnia 09 czerwca 2011r. oraz podanie informacji odnośnie prowadzonego wobec J. S. (1) postępowania wyjaśniającego dotyczącego przedmiotowej darowizny i jego stanu na dzień 07 marca 2014r.

Z dokumentacji nadesłanej przez Urząd Skarbowy w L. wynika, że darowizna dokonana w dniu 09.06.2011r. przez L. Z. (1) na rzecz J. S. (1) obejmowała w istocie kwotę 110.799zł. W dniu 04.11.2013r. J. S. (1) dokonał bowiem korekty uprzedniego zgłoszenia darowizny, które nastąpiło w październiku 2011r., wskazując, że faktycznie

wysokość darowizny wyniosła 110.799zł, natomiast pozostałe środki zostały przeznaczone na spłatę zadłużenia wobec Agencji Nieruchomości Rolnych OT w S.. Powyższe koresponduje z treścią dokumentacji przesłanej przez Agencję Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy w S. w postaci pism z dnia 11.09.2014r., 31.05.2011r. oraz aktów notarialnych z dnia 31.03.2011r. Z wymienionej dokumentacji wynika, że istotnie istniało zadłużenie pozwanych J. S. (1) i L. Z. (1) wobec Agencji. Przy czym, na podstawie ww. dokumentów nie jest możliwe ustalenie w jakiej części odpowiada za ww. zobowiązania pozwany J. S. (1). Z treści dołączonych aktów notarialnych bowiem wynika, że zobowiązania te powstały na tle działalności obu pozwanych, tj. także L. Z. (1).

W świetle przedstawionych okoliczności Sąd uznał, iż darowizna z dnia 09.06.2011r., dokonana przez L. Z. (1) na rzecz J. S. (1), obejmowała środki pieniężne w wysokości 110.799zł. Dlatego też w pkt II wyroku uznał zawartą w dniu 09 czerwca 2011r. pomiędzy L. Z. (1) a pozwanym J. S. (1) umowę darowizny środków pieniężnych w kwocie 110.799zł za bezskuteczną w stosunku do powoda M. K. (1), w celu zaspokojenia wierzytelności powoda wobec pozwanego L. Z. (1) opisanej powyżej, natomiast dalej idące powództwo wobec J. S. (1) oddalił w pkt III wyroku.

Orzekając o kosztach postępowania w zakresie żądania powoda dotyczącego zasądzenia od L. Z. (1) kwoty 597.800zł z tytułu odszkodowania, Sąd oparł się na treści art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Natomiast, w przedmiocie kosztów procesu w zakresie dotyczącym roszczenia za skargi pauliańskiej, podstawą rozstrzygnięcia jest art. 100 zd. 1 k.p.c., stosownie do którego, w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone.

Mając na uwadze powyższe, Sąd, w pkt I wyroku, orzekając o kosztach procesu należnych M. K. (1) z tytułu wygranej w zakresie roszczenia dotyczącego odszkodowania od L. Z. (1), zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 55.771,34zł tytułem kosztów procesu. Na powyższą kwotę składają: 29.890zł tytułem połowy opłaty od pozwu, obciążającej pozwanego z tytułu przegrania przez niego procesu w części dotyczącej powództwa o zapłatę, 10.000zł tytułem umówionego wynagrodzenia adwokata w postępowaniu o zapłatę, 10.800zł tytułem opłaty za zastępstwo procesowe adwokata w postępowaniu zażaleniowym, 17zł tytułem opłaty skarbowej, 491,34zł, tytułem dojazdu pełnomocnika powoda do G. (przejazd na posiedzenie w sprawie przesłuchania W. G.), 300zł tytułem kosztów wniosków o udzielenie zabezpieczenia, 1.545zł tytułem dojazdów pełnomocnika powoda na trasie W. – L. (12-krotny przejazd), 700zł tytułem opłaty od wpisu zakazu zbywania i obciążania nieruchomości, 5.468zł tytułem opłaty od wniosku o wykonanie zabezpieczenia przez komornika, 200zł tytułem opłaty od zażaleń w sprawach dotyczących wniosków o udzielenie zabezpieczenia, 200zł tytułem opłaty od drugiego wniosku o wykonanie zabezpieczenia przez komornika. Łącznie koszty procesu należne powodowi wyniosły 55.711,34zł, w tym koszty zastępstwa pełnomocnictwa procesowego, na które składają się koszty udziału pełnomocnika w sprawie przed Sądem I i II instancji, koszty pełnomocnictwa, koszty dojazdów. Łącznie kwota z ww. tytułu wyniosła 22.853,34zł. Powoda dodatkowo obciąża obowiązek uiszczenia brakującej opłaty od rozszerzonego powództwa oraz zwrot wydatków w wysokości 5.255,17zł (z tytułu wynagrodzenia biegłych). Brakująca opłata od pozwu wynikająca z rozszerzenia powództwa wyniosła w niniejszej sprawie 8.400zł. Sąd jednak w 1/6 obciążył ww. opłatą J. S. (1), który w tej właśnie części uległ żądaniu powoda ze skargi pauliańskiej. W konsekwencji, wysokość opłaty obciążającej M. K. (1) to 5/6 tej opłaty, tj. 7.700zł.

Od ogólnych kosztów postępowania należnych powodowi od L. Z. (1) Sąd odjął również 3.500zł, którymi obciążył L. Z. (1) tytułem uzupełnienia brakującej opłaty od pozwu. Teoretycznie to powód w toku postępowania winien był uiścić ww. kwotę, jednakże wobec okoliczności, iż tego nie uczynił, a stroną przegrywającą jest L. Z. (1), Sąd obciążył pozwanego obowiązkiem uiszczenia ww. opłaty. Tym samym, należne powodowi koszty procesu zostały obniżone o kwotę 3.500zł, albowiem opłata powyższa winna być uiszczona na rzecz Skarbu Państwa, tytułem brakującej opłaty od pozwu. Wobec powyższego, Sąd w pkt IV nakazał pozwanemu L. Z. (1) uiszczenie na rzecz Skarbu Państwa kwotę 7.700zł tytułem brakującej opłaty sądowej, a w pozostałym zakresie, tj. co do 700zł, obowiązek jej uiszczenia został nałożony na J. S. (1), o czym Sąd postanowił w pkt V wyroku. Sąd nałożył ponadto, w pkt IV wyroku na pozwanego L. Z. (1) obowiązek uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa kwoty 5.255,17zł, tytułem zwrotu wydatków, związanych z

wydaniem opinii przez biegłych. Jak bowiem wskazano wyżej, pozwany, w zakresie roszczenia o zapłatę jest stroną przegrywającą.

Odnosnie roszczenia ze skargi pauliańskiej, Sąd uznał je za zasadne w 1/6, tj. do kwoty 110.799zł. Konsekwencją powyższego, jest przedstawione niżej rozliczenie kosztów pomiędzy powodem a pozwanym J. S. (1). Kwota, którą J. S. (1) powinien zapłacić M. K. (1) tytułem kosztów procesu to kwota 5.949zł. Na tę kwotę składa się 1/6 opłaty od pozwu, tj. 4.982zł, koszty z tytułu wynagrodzenia adwokata w wysokości 1.667zł (według umowy wynosiły one 10.000zł, zatem 1/6 tych kosztów daje wskazaną kwotę). Powyższe kwoty po zsumowaniu dają 6.649zł. Kwota powyższa została natomiast pomniejszona o kwotę 700zł tytułem brakującej opłaty od pozwu obciążającej pozwanego w 1/6, co daje kwotę 5.949zł.

Pozwany J. S. (1) wygrał natomiast sprawę w wysokości 5/6. Należne mu zatem koszty procesu to: 7.217zł, tytułem zastępstwa procesowego, 40zł, tytułem opłaty od wniosku o udzielenie zabezpieczenia, 70zł, tytułem opłat za zażalenia, razem 7.327zł, z tego 5/6 to kwota 6.106zł. Pozwanemu należą się ponadto koszty z tytułu 5 dojazdów pełnomocnika do Sądu. Siedziba pełnomocnika J. S. (1) znajduje się w odległości 215 km od tut. Sądu - w dwie strony to 430 km. Po pomnożeniu tej odległości przez stawkę należną za przejazd, tj. 0,8358zł, powstaje kwota 359zł x 5 dojazdów = 1.797zł. Z uwagi na to, że pozwany wygrał w 5/6, należna mu z ww. tytułu kwota to 1.497,50zł. Czyli łączne koszty M. K. (1) wobec J. S. (1) stanowiły kwotę 7.603,50zł. Po pomniejszeniu jej o należność, którą J. S. (1) jest winien powodowi z tytułu jego wygranej, tj. 6.106zł, powstała kwota 1.654,50zł i taką kwotę w pkt VI wyroku Sąd zasądził od powoda M. K. (1) na rzecz pozwanego J. S. (1).

Mając na uwadze, że materiał dowodowy w niniejszej sprawie nie dał podstaw do uwzględnienia powództwa o zapłatę w stosunku do M. K. (2), co skutkowało oddaleniem wobec niego powództwa, Sąd, w pkt VII wyroku zasądził od pozwanego L. Z. (1) na rzecz pozwanego M. K. (2) kwotę 7.217zł, tytułem zwrotu kosztów procesu, tj. kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 7.200zł i opłaty skarbowej w kwocie 17zł. Zgodnie bowiem z art. 194 § 1 zd. 2 k.p.c., osoba wezwana do udziału w sprawie na wniosek pozwanego, może domagać się zwrotu kosztów wyłącznie od pozwanego, jeżeli okaże się, że wniosek był bezzasadny.

Z uwagi na okoliczność, iż o wezwanie M. K. (2) do udziału w sprawie wnosił L. Z. (1), a wniosek okazał się bezzasadny, Sąd orzekł jak w pkt VII wyroku.